

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τελευτά σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζὶ 1Γ' 47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΠΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2019-2022»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, Θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματέας, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Κωνσταντίνος Πετρόπουλος, νομικός, Ανδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Δημήτριος Γιαννόπουλος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Χρ. Γιωτσόπουλος
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπέζης**

IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπέζης Πειραιῶς - ΑΤΕ Bank**

IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**

IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXX

Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως πρός ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η & 3η Τριμηνία 2019, Τεύχος 161-162

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΑΠΟΣΤΕΛΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Νεοφώτιστοι στά πρότυπα τοῦ νέου μεγαλοπρεποῦς Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα, εἶναι καρποί:

Τῆς σποράς τοῦ π.Χρυσοστόμου, πού ἄρχισε ἐκεῖ τό τελευταῖο τρίμηνο τῆς ζωῆς του.

Τῶν ἀγώνων τοῦ π.Χαρίτωνος, πού ἐμβάθυνε τή σπορά στό γεώργιο τοῦ Θεοῦ, ἐδραιώνοντας καί ἐπεκτείνοντας τήν Ὁρθοδοξία στήν εὐρύτερη περιοχή τοῦ Κασαί, εὐαγγελιζόμενος Χριστόν ἀδιαλείπτως ἐπί εἰκοσιπενταετίαν.

Καί τοῦ Πενταπόλεως π.Ἰγνατίου πού ἄπλωσε τό κήρυγμα μέ ἱερό ζῆλο σέ ὁλόκληρο τό Κονγκό καί ὄχι μόνο.

Ὅλα τά ἐπιτελεσθέντα ἔργα Ναοί, Σχολεῖα, ἰατρεῖο, κίτριά κ.λ.π., ὅπως καί ὁ μέγας Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔγιναν μέ τήν οἰκονομική στήριξι τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» καί τίς συνδρομές τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ὁ μακαριστός π.Ἰγνατίος εἶχε πει: «Ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» εἶναι ὁ Ἄτλας πού σηκώνει ὅλα τά βάρη στήν Κανάνγκα.»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- «ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ»: † Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας 3
- ΕΠΙΣΤΟΛΗ: Σεβ. Μητροπολίτου Γουϊνέας κ.Γεωργίου 4
- Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΦΗΣ...: Νικ. Σίμου 5-8
- ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ: Σεβ. Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ.Μακαρίου 9-10
- ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΥΔΟΚΙΑΔΟΣ 11-12
- ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ: Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας π.Αμβροσίου 12-13
- ΘΕΜΕΛΙΩΣΙ Ι. ΝΑΟΥ ΣΤΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ: Σεβ. Α. & Β. Μαδαγασκάρης κ.Ἰγνατίου 14-15
- ΕΠΙΣΤΟΛΗ: Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαλάουϊ κ. Φωτίου 15
- ΤΑ ΝΗΠΙΑ ΜΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ: Θεοφ. Ἐπισκόπου Τολιάρας κ.Προδρόμου 16-17
- ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΓΚΟΥΛΟΥ: Θεοφ. Ἐπισκόπου κ.Σιλβέστρου 18-19
- ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΓΚΟΜΑΣ: Ἀρχιμ. π.Χαρίτωνος Μουσουγκάι 20-21
- † π.ΠΑΥΛΟΣ ΜΥΚΕΝΓΕΣΗΑΥΙ. φ.γ. 22
- † ΑΔΕΛΦΗ ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ. φ.γ. 22-23
- ΕΠΙΣΤΟΛΗ π.ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 24-25
- ΜΑΙΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ: Νικ. Σίμου 26-27
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ 28-31

«Αὐτονόητα» καὶ «Ὀνειρα»

Πολλά πράγματα τὰ θεωροῦμε αὐτονόητα. Καὶ οὔτε ὑποπτευόμαστε τὴ στέρησι τῶν ἄλλων. Θεωροῦμε, π.χ. αὐτονόητο:

Ὅτι, ὅποτε θέλουμε, μπορούμε νὰ πᾶμε σ' ἓναν ὠραῖο ναό, πού ἔκτισε ἡ εὐσέβεια μιᾶς προηγούμενης γενιάς, ὅτι ἔχουμε στὴ διάθεσί μας, στὴ γλῶσσα μας, τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ λειτουργικὸ πλοῦτο ἀπέραντο.

Θεωροῦμε αὐτονόητο πῶς, ὅταν χρειασθῆ, ἔχουμε καθαρὸ νερὸ νὰ πιοῦμε, ὅταν ἀρρωστήσουμε, ἓναν εἰδικὸ γιατρὸ νὰ συμβουλευθοῦμε.

Κι ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τὰ παιδικὰ μας χρόνια μαθαίνουμε τὰ βασικὰ γράμματα καὶ προχωροῦμε μὲ αὐτὰ στὴν καθολικὴ πείρα τῆς ἀνθρωπότητος. (Καὶ θὰ μπορούσε ὁ κατάλογος τῶν αὐτονόητων νὰ γίνῃ πολὺ μακροσκελῆς.).

Ἄραγε ὅμως, πόσες φορές ἔχουμε ἀναλογισθῆ ὅτι αὐτὰ τὰ «αὐτονόητα» γιὰ μᾶς, ἀποτελοῦν «ἀνέφικτα ὄνειρα» γιὰ χιλιάδες συνανθρώπους μας, πού εὐκόλα ἀποκαλοῦμε «ἀδελφούς μας»;

Ἔ, λοιπόν, μπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ἀπὸ προσωπικὴ ἄμεση ἐμπειρία ἀνάμεσα στὶς πιδὸ ἀδικημένες καὶ στερημένες ἀνθρώπινες ὁμάδες, ὅτι ἀποτελεῖ:

«ὄνειρο» γιὰ χιλιάδες παιδιά, πού ζοῦν σὲ ἀπόμακρες περιοχὲς τῆς Ἀφρικῆς, ἓνα πηγᾶδι μὲ καθαρὸ νερὸ κοντὰ στὸ χωριὸ τους·

«ὄνειρο» γιὰ τὶς μητέρες μιᾶς φτωχικῆς κλινικῆς πού νὰ προσφέρῃ λιγοστὰ φάρμακα, ὅταν τὰ παιδιά τους φήνωνται στὸν πυρετὸ τῆς ἐλονοσίας·

«ὄνειρο» γιὰ μιὰ ὀρθόδοξη ἐνορία, πού ἐπὶ 25 χρόνια συνάξεται γιὰ τὴ θεία Λειτουργία σὲ μιὰ καλύβα, νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα μικρὸ μόνιμο ναὸ·

«ὄνειρο» νὰ ὑπάρχῃ ἓνας δικὸς τους ἱερέας πού θὰ τοὺς φροντίζῃ, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ περιμένουν πέντε μῆνες ἢ καὶ χρόνον γιὰ νὰ λειτουργηθοῦν·

«ὄνειρο» γιὰ ἀρκετὲς ἀκόμη φυλὲς νὰ ἔχουν στὴ γλῶσσα τους καὶ νὰ καταλαβαίνουν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴ Θεία Λειτουργία·

«ὄνειρο» γιὰ τὸν ἀσπρισμένο ἐπίσκοπο καὶ γιὰ τοὺς λιγοστοὺς συνεργάτες του νὰ βρεθοῦν ἀκόμη μερικοὶ γλωσσομαθεῖς κληρικοὶ, γιὰ νὰ βοηθήσουν στὸ σκληρὸ αὐτὸ ἀποστολικὸ σύνορον·

«ὄνειρο» νὰ προθυμοποιηθοῦν δέκα, ἑκατό, χίλιοι ἄνθρωποι, πού γενναϊόδωρα θὰ τοὺς συμπαρσταθοῦν.

Ἀλλὰ τὸ βασικὸ «ὄνειρο», ἢ καλύτερα «ὄραμα» γιὰ ἀρκετοὺς ἀπὸ μᾶς, εἶναι τὸ πότε καὶ πῶς θὰ κατανοηθοῦν ἀπὸ τοὺς Ὀρθόδοξους σὲ βάθος τὰ «αὐτονόητα», πού ἀποτελοῦν τὸ χρέος μας. Τὸ τί σημαίνει τελικὰ τὸ «αὐτονόητο» ὅτι ἀνήκουμε «εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Καὶ ὅτι ἀληθινὰ χριστιανικὸς λαὸς δὲν εἶναι αὐτὸς πού ἔχει καὶ νέμεται μόνος του τὴ χριστιανικὴ παράδοσι, ἀλλ' αὐτὸς πού τὴ ζεῖ καὶ τὴν προσφέρει.

**† Ἀναστάσιος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων
καὶ πάσης Ἀλβανίας**

Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς»

**Ο Σεβ. Μητροπολίτης Γουϊνέας κ. Γεώργιος
τελεί χειροτονία Αφρικανού κληρικού.**

Ἐπιστολή Σεβ. Μητροπολίτου Γουϊνέας κ.Γεωργίου

Πρός:
τὸν Ἐλλογ. κ. Νικόλαο Σίμο
Πρόεδρο Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», Πάτρα

Ἀγαπητὲ Πρόεδρε,

Εὐρισκόμενος σὲ Ἱεραποστολικὴ περιοδεῖα στὴν Ἀφρική καὶ βλέποντας τὰ θαυμαστά ἔργα ποὺ ἔχουν ἐπιτευχθῆ πρὸς Δόξαν Κυρίου, πρὸς Εὐαγγελισμό ψυχῶν καὶ πρὸς ἀνακούφισι τοῦ πόνου καὶ τῶν πολλαπλῶν δοκιμασιῶν ποὺ ταλανίζουν τοὺς Ἀφρικανοὺς ἀδελφοὺς μας, ἔνωσα τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνήσω ἄμεσα μαζί σας, ὄχι γιὰ νὰ ἐκφράσω κάποιον αἴτημα, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας καὶ ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου μου γιὰ τὴν ἀγάπη, τὴν ἐμπιστοσύνη, τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ὑποστήριξι τῶν ἀγαθῶν

προσπαθειῶν μας στὸν ἀγρὸ τῆς Ἱεραποστολῆς.

Εἶναι ἀναμφισβήτητο γεγονός, ἀγαπητὲ Πρόεδρε, ὅτι στέκεστε στὸ πλευρὸ μου ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ σᾶς γνώρισα, πρὶν ἀπὸ 25 χρόνια. Μοιραστήκατε μαζί μου, τὴν οἰκογένειά μου καὶ τοὺς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς τὴν χαρὰ τῆς εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίας μου ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Χόνγκ Κόνγκ καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Θουατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας τὸ καλοκαίρι τοῦ 1998. Μὲ ἐμπιστευτήκατε καὶ μοῦ συμπαρασταθήκατε ὄχι μόνο τὶς ἡμέρες τῆς χαρᾶς, ἀλλὰ περισσότερο τὶς ἡμέρες τῆς λύπης, τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως. Ἴδιαίτερα τὶς δύσκολες μέρες σταθήκατε δίπλα μου ὡς Κυρηνάιος. Μοῦ δώσατε ἐλπίδα καὶ κουράγιο καὶ μὲ βοηθήσατε νὰ ὀλοκληρώσω ἀρκετὰ ἔργα ποὺ ἦτανε πυλώνας γιὰ τὴν καρποφορία τῆς Ἱεραποστολικῆς μας προσπάθειας.

Εἶναι ἐπίσης ἀναμφισβήτητο γεγονός ὅτι χωρὶς τὴν ὑλικὴ ὑποστήριξι σας δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ προσφέρουμε ὅλα αὐτὰ ποὺ προσφέρουμε μέχρι σήμερα στοὺς Ἀφρικανοὺς ἀδελφοὺς μας. Χωρὶς τὴν δική σας βοήθεια ἀπλὰ θὰ μιλούσαμε γιὰ τὸν Χριστό, θὰ βαπτίζαμε στὸ Ἅγιο Ὄνομά Του καὶ θὰ τοὺς προσφέραμε μόνο πνευματικὴ τροφή. Ἐσεῖς ὁμως μᾶς βοηθήσατε καὶ συνεχίζετε νὰ μᾶς βοηθάτε γιὰ νὰ κάνουμε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πράξι. Νὰ κάνουμε τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς δίδαξε ὁ Χριστὸς μας πράξι καὶ νὰ στηρίξουμε μὲ ποικίλα προγράμματα τοὺς ἀδελφοὺς μας, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ φτιάξουν μὲ τὰ δικά τους χέρια ἓνα καλύτερο μέλλον καὶ νὰ ζωγραφίσουμε στὰ ἀθῶα πρόσωπα τῶν μικρῶν παιδιῶν ἓνα πλατὺ χαμόγελο.

Παρακαλῶ ἐκ μέρους ὄλων μας νὰ εὐχαριστήσετε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σας, τοὺς πραγματικούς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς, τοὺς πραγματικούς ἀκροατὲς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου, ποὺ στέκονται δίπλα σας καὶ ἀγωνίζονται μαζί σας γιὰ νὰ πετύχουμε ὅλοι μαζί τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, νὰ λάμψη σὲ ὅλη τὴν Ἀφρική.

Εἶθε ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ διὰ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοδώρου, νὰ σᾶς εὐλογῇ καὶ νὰ σᾶς ἀγιάζη νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μὲ ἀγάπη Χριστοῦ,

† Ο Γουϊνέας Γεώργιος

Ἡ ἀλήθεια περί τῆς ἐκταφῆς τοῦ π.Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου

Λόγοι συνειδήσεως γιά τήν ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας μέ ὠθοῦν νά διαψεύσω κατηγορηματικά ὅσα ἀνυπόστατα μετά μεγάλης ἐκπλήξεως ἀνέγνωσα στό περιοδικό «Πάντα τά Ἕθνη», τεύχος 150, σελ. 6-7, ὅπου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Νικηφόρος ἀναφέρεται στήν ἐκταφή τοῦ ἀειμνήστου Ἱεραποστόλου π. Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου.

Ἡ μαρτυρία μου ὡς αὐτόπτης μάρτυς:

Σέ ἀνύποπτο χρόνο στό περιοδικό «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» τεύχος 8, σελ. 8-9, ἔτους 1977, σέ ἄρθρο μου στό κεφάλαιο «Κατασκευή τοῦ νέου μνημείου τοῦ π.Χρυσοστόμου», ὑπάρχει ἡ μαρτυρία μου, καθόσον ἤμουν αὐτόπτης μάρτυς καί ἀποτελεῖ εἰλικρινή παράθεσι τῶν γεγονότων, χωρίς καμμία ἰδιοτέλεια ἢ σκοπιμότητα.

Ἐγραφα τότε: «Τό μικρό καί κομψό μνημεῖο τοῦ π. Χρυσοστόμου εἶχε καταστραφῆ. Ἔτσι ἀποφασίσθηκε νά κατασκευασθῆ ἀπό τήν ἀρχή πέτρινο καί μεγαλοπρεπέστερο σέ ἐνδειξι ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης στόν πρωτοπόρο ἱεραπόστολο.

Στίς 7 Σεπτεμβρίου 1977, παραμονή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ διαβάστηκε τρισάγιο ἀπό τόν π. Χαρίτωνα καί τούς ἄλλους ἱερεῖς, πραγματοποιήθηκε μέ εὐλάβεια ἡ ἐκταφή τῶν λειψάνων τοῦ π. Χρυσοστόμου. Τά ὀστά τοποθετήθηκαν μέσα σέ ἓνα γερό ἀπό ἀφρικανικό ξύλο κιβώτιο καί μεταφέρθηκαν στόν Ναό γιά νά φυλαχθοῦν μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ κατασκευή τοῦ νέου μνημείου. Ὅλα ἔγιναν ἀλλά καί ἀθόρυβα. Κανείς σχεδόν δέν τό ἀντελήφθηκε. Τήν στιγμή πού γινόταν ἡ μεταφορά δονοῦσαν στόν ἀέρα ψαλμωδίες τῆς χορωδίας πού κατά τύχη ἔκανε πρόβες στό περιστύλιο τοῦ ναοῦ.

Ἔτσι τήν εἴσοδο τοῦ π. Χρυσοστόμου στό ναό συνόδεuan ὄχι πένθιμοι ἤχοι ἀλλά λειτουργικοί ὕμνοι. Ἡ ἀδελφή Ὑλγα ἔδειχνε περισσότερο συγκινημένη. Τά μάτια της εἶχαν βουρκώσει. Ποιός ξέρει τί σκηνές περνοῦσαν στό νοῦ της ἀπό τήν ἐποχή πού ζοῦσε κοντά του καί συνέπασχε στους κόπους καί τίς ἀγωνίες τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ἔργου. Τούς συναισθηματισμούς διέκοψε ἡ φωνή τοῦ π.

Ὁ ὑπογράφων τό 1977 νέος τότε, μπροστά στόν ἀπέριπτο τάφο τοῦ π.Χρυσοστόμου, πρό τῆς ἐκταφῆς.

Χαρίτωνος, πού ἀκούστηκε νά λέη δυνατά, θριαμβευτικά, ἴσως χαρούμενα.

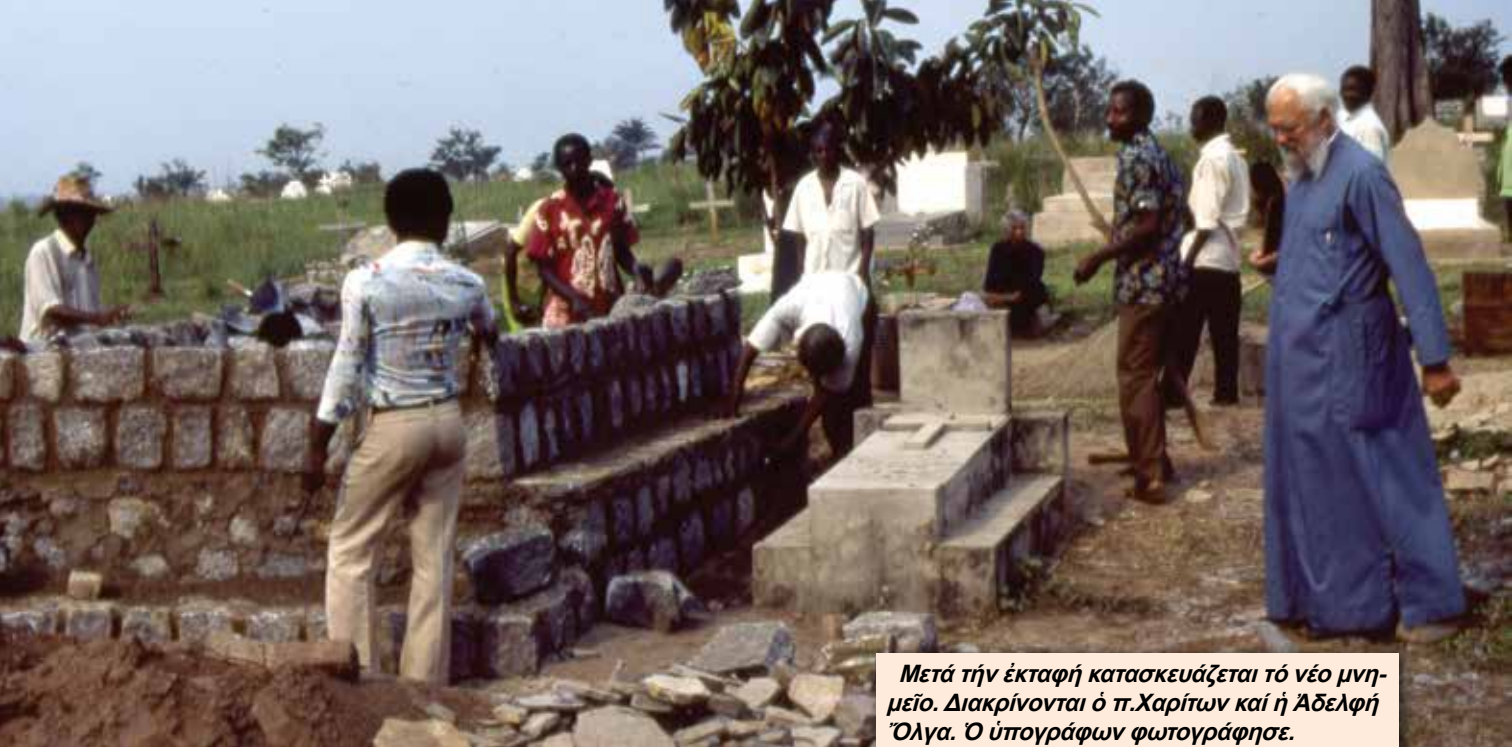
«Πάτερ Χρυσόστομε, εἶσαι στό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου»... Τότε ἐκεῖνος πού κρατοῦσε στά χέρια του τό κιβώτιο μέ τά λείψανα τοῦ γενναίου ἱεραποστόλου, τό ἀπόθεσε ἀσυναίσθητα στά σκαλοπάτια τοῦ Δεσποτικοῦ θρόνου... Ν.Σ.»

Ἦμουν ἐκεῖνος πού συνείργησε νά γίνῃ ἡ ἐκταφή μέ ἀφορμή νά κατασκευασθῆ νέο μνημεῖο. Παρόντες ἦσαν: Ὁ π. Χαρίτων, ἡ Ἀδελφή Ὑλγα, οἱ δύο νεοχειροτονηθέντες ἱερεῖς, δύο ἰθαγενεῖς πού ἔκαναν τήν ἐκταφή καί ἓνας ὑπάλληλος τοῦ κοιμητηρίου. Δέν ἐνθυμοῦμαι νά ὑπῆρχε ἄλλος. Ἦμουν αὐτός πού κρατοῦσε τό κιβώτιο μέ τά λείψανα.

Δέν εὐρέθησαν τίποτε ἀπό ὅσα φανταστικά ἀναφέρονται. Μόνο ὅσα γεγυμνωμένα, ὅπως σέ κάθε ἐκταφή. Τίποτε περισσότερο. Ἐχω πολλά στοιχεῖα καθῶς καί φωτογραφικό ὑλικό πού ἐν εὐθέτω χρόνῳ θά ἀνασύρω ἀπό τά παλαιά ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου καί θά εἶναι διαθέσιμα.

**Ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κινσάσα, ἔτους 2012, σελ. 67-71**

Ἡ ἱστορία παραποιήσεως τῶν γεγονότων ἀρχίζει ἀπό τό 2012 πού ὁ Σεβ.κ.Νικηφόρος ἀφιερώνει τό

Μετά τήν έκταφή κατασκευάζεται τό νέο μνημείο. Διακρίνονται ὁ π.Χαρίτων καί ἡ Ἀδελφή Όλγα. Ὁ ὑπογράφων φωτογράφησε.

ἡμερόλοιο τῆς Μητροπόλεως του στόν π.Χρυσόστομο. Στό κεφάλαιο «τά μετά θάνατον» περιγράφει σημεῖα καί τέρατα:

«Ὁ κ.Εὐάρεστος Musuhgayi, ἀπό τούς πρώτους συνεργάτες τοῦ π. Χρυσοστόμου στήν Κανάγκα (1972), διηγείται στόν Αρχιεπίσκοπο Κεντρῶς Ἀφρικῆς Νικηφόρο (30/9/2011):(...)

-Μετά τόν θάνατο τοῦ π. Χρυσοστόμου διηγούνται ὅτι ἔγιναν θαύματα. Ἔτσι εἶναι;

-Εἶναι ἀλήθεια, π.χ. ἂν κάποιος βρισκόταν σέ μίαν ἀνάγκη, νήστευε, τόν μνημόνευε στήν σκέψη του καί ὁ πατήρ ἐπενέβαινε. Ἐγώ πού σᾶς μιλῶ, κάθε φορά πού ἀρρωσταίνω ἤ βρίσκομαι σ' ἕνα δίλημμα, ἀρκεῖ νά μνημονεύσω τόν π. Χρυσόστομο καί νά ζητήσω τήν βοήθειά του, ὁπότε αὐτός ἐπεμβαίνει.

Πολλές φορές χρησιμοποιοῦ τήν φράσι: «ὦ πάτερ, γνωρίζεις ὅτι σέ εἶχαμε δεῖ, ὑποφέραμε μαζί σου καί ὅταν πέθανες, σέ θάψαμε. Δέν μπορεῖς νά μᾶς βοηθήσεις στά βάσανά μας;» Κατόπιν ἐμφανίζόταν μιὰ λύσι. Ὅταν ἔγινε ἡ έκταφή του, παρατηρήσαμε ὅτι ἕνα μέρος τοῦ σώματός του διατηρήθηκε καί μάλιστα εἶχε αἷμα. Ἀκόμη καί ὁ σταυρός πού ἔφερε στόν λαιμό του ἦταν ἀνέπαφος. Τό τμήμα τοῦ ράσου πού κάλυπτε αὐτό τό ὑγρό (ἀπό τό αἷμα) μέρος (τοῦ σώματος) ἄφηνε νά φανῆ τοῦτο σάν νά ἦταν ἀκόμη ζωντανό. Τί θαῦμα! Ὅλοι γύρω ἐξεπλάγησαν ἀπό τό θαῦμα καί πίστεψαν ὅτι οἱ ἅγιοι ὑπάρχουν πραγματικά, διότι ἀκόμη καί μετά θάνατον δέν φθείρονται ὀλοκληρωτικά. Ἐγώ ὁ ἴδιος εἶμαι παράδειγμα. Ἐχω πρόβλημα προστάτη καί ἐδῶ καί τρεῖς μέρες δέν πῆρα φάρμακα, διότι δέν εἶχα χρήματα. Αὐτά

κοστίζουν ἀκριβιά, πενήντα δολλάρια ἢ πλακέτα. Κάθε μέρα ζητῶ ἀπό τόν π.Χρυσόστομο νά με βοηθήσει καί κοιμᾶμαι εἰρηνικά, σάν νά εἶναι μπροστά μου. Ἡ πίστι παίξει σπουδαῖο ρόλο.

-Ὅταν πήγατε νά ξεθάψετε τό σῶμα του, εἶχε περάσει πολλὸς καιρὸς ἢ ἔγινε προσφάτως;

-Εἶχε περάσει πολλὸς καιρὸς.

-Ἐπομένως εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Αρχιεπίσκοπος Τιμόθεος ἦρθε ἀργότερα;

-Βεβαίως. Ἐκεῖνον τόν καιρὸ (πού ἐκοιμήθη ὁ π.Χρυσόστομος) ἦταν Αρχιεπίσκοπος ὁ Κυπριανός, μετά ἦταν ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος χειροτόνησε τόν διάκονο Νικόδημο Lukuete (ἀπό τούς πρώτους πιστούς· αὐτὸς με ἄλλους δύο εἶχαν πάει στήν Κασέγκα καί εἶχαν καλέσει τόν π.Χρυσόστομο στήν Κανάγκα), ὁμως ὁ τάφος ἀνοίχθηκε ἐπὶ Αρχιεπισκόπου Τιμοθέου.

Ὁ Αρχιεπίσκοπος ἄργησε καί δέν ἔκανε τήν έκταφή μόλις ἦρθε. Διερωτῶτο πῶς θά ἦταν ὁ πατήρ στό τάφο μετά ἀπό τόσο μακρὰ περίοδο.

Μιὰ μέρα, μετά τήν λειτουργία, ὁ Αρχιεπίσκοπος ὑπέδειξε ἕξι πρόσωπα, ἐμοῦ συμπεριλαμβανομένου, γιὰ νά πάμε ν' ἀνοίξουμε τόν τάφο. Ἀνοίγοντας τόν τάφο ἀρχίσαμε νά μαζεύουμε τὰ λειψανα. Μετά ἀπό λίγο εἶδαμε ὅτι ἕνα μέρος τοῦ σώματος δέν εἶχε λιώσει καί ἀπό αὐτό ἔτρεχε αἷμα. Ὁ Αρχιεπίσκοπος Τιμόθεος ἔσπευσε με ἕνα λευκὸ σεντόνι, κάλυψε τό μέρος αὐτό καί τό τοποθέτησε σ' ἕνα μικρὸ πανέρι. Ἀφοῦ μαζέψαμε τὰ πάντα, σκεπάσαμε με ἄμμο τόν τόπο ἀπό ὅπου εἶχαμε βγάλει τό φέρετρο. Ἀκόμη καί τό πρόσωπό του δέν εἶχε λιώσει, θά τό ἀναγνωρίζατε μόλις

τὸ βλέπατε. Ὅταν φθάσαμε στὴν ἐκκλησία, ἔγινε μιὰ τελετὴ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μᾶς κάλεσε ἀπλῶς νὰ βάλουμε ἄμμο ἐκεῖ ὅπου εἶχε τοποθετηθεῖ τὰ λείψανα. (...)

-Τί εἶδους λόγο ἐξεφώνησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος;

-Εἶπε, ἰδοῦ, αὐτὸ εἶναι ἀγιότης, ἰδοῦ τὸ σημεῖον ἐνὸς ἀγίου. (...)

-Ἐκτός ἀπὸ σένα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πού εἶδαν θαύματα τοῦ π. Χρυσοστόμου;

-Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι πολλοί, ἀλλὰ σιωποῦν, καὶ ἐπίσης ἡ πίστι διαφέρει. Σέ μία ἄλλη περίπτωση ἐγὼ ἔκανα ἕναν βουβὸ νὰ μιλήσῃ. Μία μέρα μία κυρία μᾶς εἶδε στό δρόμο καὶ μᾶς ρώτησε: Εἶστε Ὀρθόδοξοι; Εἶπαμε ναί. Δέν μπορεῖτε νὰ προσενηθῆτε γιὰ τὸ παιδί μου πού εἶναι βουβός; Πήραμε τὸ παιδί, ἐγὼ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος, σύζυγος τῆς Misenga, καὶ τὸ ὀδηγήσαμε στό σπίτι τῆς χριστιανῆς Χριστίνας Karinga στό χωριὸ Tshilumba τῆς Κανάγκα. Μετὰ τὴν προσευχὴ τὸ παιδί μίλησε. Ὅλη ἡ οἰκογένεια ἔγινε Ὀρθόδοξος καὶ οἱ γονεῖς ἐτέλεσαν ὀρθόδοξο γάμο. Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι σήμερα στό πέμπτο ἔτος (Β' Λυκείου).

-Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ζητήσατε τὴν βοήθεια τοῦ πατρός Χρυσοστόμου;

-Ναί. Τοῦ εἶπα: Πάτερ ἐσύ μᾶς ἔφερες τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία στά μέρη μας, βοήθησέ μας σ'αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Δεῖξε μου τὸ θαῦμα...».

Οἱ διηγήσεις τοῦ μάρτυρος καὶ ὁ τρόπος πού ἐκμαιεῦνταν σύντομα ἀποδείχθηκαν ὑποβολιμαῖες. Τὸν διεύψευσε τὸ παιδί του καὶ ἡ ἀσθενεία του. Λίγο ἀργότερα ἐστάλη ἀπὸ τὸν Σεβ. κ. Νικηφόρο στὴν Θεσσαλονίκη προκειμένου νὰ χειρουργηθῆ καὶ μέχρι σήμερα μπαινοβγαίνει στὰ Νοσοκομεῖα τῆς συμπτωτεύουσας, τλαιπωρούμενος μὲ χειρουργεῖα καὶ θεραπεῖες!

Διαμαρτυρήθηκε τότε ἐντόνως στὸν Σεβ. κ. Νικηφόρο, ὁ ὁποῖος παραδέχθηκε τὸ λάθος του μὲ τὴν φράσι «τὴν πατήσαμε» καὶ ὑποσχέθηκε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ κεφάλαιο «τά μετὰ θάνατον». Τὸ θέμα τότε θεωρήθηκε λήξαν.

Νέα τροποποιημένη τοποθέτησις.

Κατόπιν τῶν ἀδιαφεύστων ἀποδεικτικῶν στοιχείων πού παρέθεσα στὸν Σεβ.κ. Νικηφόρο, δέν ἀναφέρεται πλέον στὴ μαρτυρία τοῦ «πειστικοῦ μάρτυρος» Εὐαρέστου, ὅπως μοῦ τὸν εἶχε ἀποκαλέσει, ἀλλὰ ἐφευρίσκει νέες γιὰ πρώτη φορά μαρτυρίες.

Δημοσιεύει στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Πάντα τὰ Ἔθνη» τεῦχος 150, σελ.6-7 τὰ ἑξῆς:

«Τὸ 1977 ἔγινε ἡ ἐκταφὴ του. Αὐτοὶ πού βοήθησαν στὴν ἐκταφὴ ὁμιλοῦν. Καταρχὴν ἐζητήθη ἄδεια ἀπὸ τὸ κράτος νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκταφὴ

του. Κατὰ τὴν μαρτυρία τῶν παρόντων, ὅταν ἄνοιξαν τὸν τάφο, παρατήρησαν ὅτι ἡ ἱερατικὴ στολὴ ἦταν ἀνέπαφη καὶ ἕνα μέρος τῆς ράχης του δέν ἀποσυντετέθη, ἦταν κόκκινο καὶ ἔτρεχε αἷμα.

Γράφει ὁ π.Χρυσόστομος Bakuatshibaso:

«Ὁ π.Χαρίτων μᾶς κάλεσε μαζί μὲ τὸν π.Ἀνδρέα Καγαγα νὰ κρατήσουμε τὸ κιβώτιο καὶ ἕνα λευκὸ σινδόνι γιὰ νὰ καλύψουμε τὸ τμήμα πού δέν ἀποσυντετέθη. Αὐτὸ τὸ ἔβαλε σὲ ἕνα πανέρι γιὰ νὰ μπῆ στὸν ἴδιο τάφο».

Ἡ ἴδια μαρτυρία ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς παρόντες πού ἀσχολήθησαν μὲ τὴν ἐκταφὴ, π.Ἀνδρέα Καγαγα, Γεράσιμο Kamgu, Εὐάρεστο Μουσένγγε. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀνέφεραν ἐνώπιον τῶν Μητροπολιτῶν Πενταπόλεως Ἰγνατίου καὶ Κινσάσας Νικηφόρου οἱ ἱερεῖς σὲ ἱερατικὴ σύναξι στὴν Κανάγκα, τὸ 2016, ἐκ τῶν ὁποίων μερικοὶ ἦταν παρόντες στὴν ἐκταφὴ.

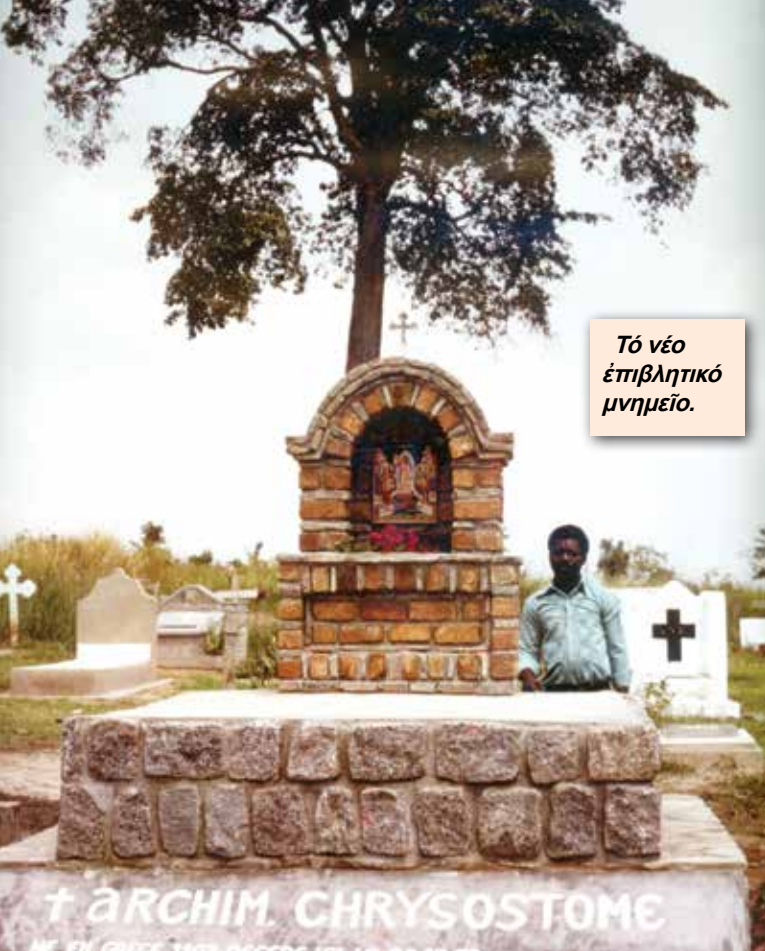
Οἱ ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ ἀνέφεραν καὶ ἄλλα θαυμαστὰ γεγονότα τονίζοντας ἐπίσης ὅτι «ἐμεῖς τὸν ἔχουμε γιὰ ἅγιο καὶ ὁσάκις ζητᾶμε τὴν βοήθειά του, μᾶς τὴν ἔδωσε». Ἀνέφεραν μάλιστα ὅτι καὶ ὁ π.Χαρίτων, ὅταν εἶχε δυσκολίες πήγαινε στὸν τάφο καὶ ζητοῦσε τὴν βοήθειά του καὶ τὴν ἐλάμβανε. Κάποτε εἶχε φθάσει στό σημεῖο νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν βαλίτσα του νὰ φύγῃ. Πῆγε στὸν τάφο νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ. Μὲ δυνατὴ φωνὴ φώναξε: «Γιατί μὲ ἔφερες ἐδῶ καὶ δέν μὲ βοηθᾶς, δέν βλέπεις τίς δυσκολίες μου, φεύγω». Σὲ λίγο ἠρέμησε ὡς νὰ τοῦ μίλησε κάποιος καὶ τὸν ἠρέμησε. Μᾶς διηγεῖται ὁ π.Ἀνδρέας πού ἦταν παρών: «Γύρισε, ἄνοιξε τὴν βαλίτσα του καὶ παρέμεινε». Αὐτὸ καὶ ἄλλα παρόμοια μᾶς τὰ ἀνέφερε καὶ ὁ ἴδιος ὁ π.Χαρίτων τὴν πρωτοχρονιὰ τοῦ 1986, ὅταν μὲ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου καὶ τὸν νῦν Ἐπίσκοπον Ἀμαντίας Ναθαναὴλ ἐπισκεφθήκαμε τὴν Κανάγκα. Μᾶς εἶπε ἐπίσης: «ὅταν ἔκανα τὴν ἐκταφὴ τοῦ π.Χρυσοστόμου, πήρα τὰ λείψανά του, τὰ ἔβαλα πάνω στὸν θρόνο καὶ φώναξα π.Χρυσόστομε, εὐλόγησε τὸν λαόν σου...»

...Τέλος θά μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸν π.Χρυσόστομο δέν τὸν ἔστειλε κανένας σύλλογος, καμμία ἀδελφότητα...»

Θλιβερές διαπιστώσεις

Σ' αὐτὸ τὸ δημοσίευμα στό περιοδικὸ «Πάντα τὰ Ἔθνη», πέραν ἀπὸ τίς φαντασιώσεις γιὰ ἀναλοιῶτο τμήμα τῆς ράχης καὶ αἷματα, ὡς πρὸς τὰ θαύματα γίνεται ἀόριστη ἀναφορά καὶ δέν ἐπαναλαμβάνεται ἡ παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιμοθέου.

Παρουσιάζεται δυστυχῶς ὁ π.Χαρίτων νὰ δέχεται τίς θαυματουργικὲς ἐπεμβάσεις τοῦ π.Χρυσοστόμου ἀπὸ τὸν ὁποῖο ζητοῦσε βοήθεια!

Τό νέο
έπιβλητικό
μνημείο.

“Ενας άπλός άνθρωπος άναστεναγμός του π.Χαρίτωνος σέ δύσκολες στιγμές «πάτερ Χρυσόστομε, μέ έφερες εδώ και ύποφέρω» πού οι Άδελφές εκεί και έγω έπιβεβαιώνουμε, μετατράπηκε σέ όλoκληρο παραμύθι!

Τά ψεύδη τάχα ότι είχε έτοιμάσει την βαλίτσα του νά φύγη άπογοητευμένος δέν ήταν του χαρακτήρος του. Δέν θά έφευγε άπό τήν Κανάνγκα γιά οιονδήποτε λόγο, γιατί δέν ήθελε νά έρθη στήν Ελλάδα, μακριά άπό τό ποιμνίό του. “Εμεινε εκεί μέ στερήσεις, έμφυλίους πολέμους, αντίξοες συνθήκες, κακουχίες πολλές, μέ κίνδυνο τής ζωής του και δέν ήταν δειλός και ρίψαστις.

Ήλθε γιά πρώτη φορά στήν Έλλάδα μετά άπό 15 χρόνια ξενητιάς άποκλειστικά προκειμένου νά ύποβληθί σέ χειρουργική επέμβασι. Ήλθε άκόμη δύο φορές, μία γιά νά χειρουργηθί άπό κάταγμα στό μηρό και άλλη μία πού του παρουσιάσθηκαν σοβαρά πνευμονολογικά προβλήματα. Ή μόνη του σκέψις και έπιθυμία ήταν νά γυρίση πίσω τό γρηγορώτερο στήν γλυκειά του Κανάνγκα, όπως τήν άποκαλούσε.

Παροιμιώδης ήταν ή φράσι του: «**Τά έμπόδια δέν είναι νά μᾶς σταματᾶνε, αλλά νά τά προσπερνᾶμε**». Είναι θλιβερό νά παρουσιάζεται αυτό πού δέν ήταν ό Κρητικός μαχητικός και φλογερός άγωνιστής τής διαδόσεως τής Όρθοδοξίας, κατά τό διάστημα τής 25ετοῦς θυσιαστικής του προσφορᾶς στήν Άφρική.

Ό π.Χαρίτων μέ ζωντανή πίστι, πλήρη θεολογική κατάρτισι, εκήρυττε Χριστοκεντρικά και δέν έδίδασκε νά προσεύχονται σέ άνθρωπους, αλλά στόν Παντοδύναμο Θεό.

Ός πνευματικό του τέκνο και έμπιστος συνεργάτης του, συχνός επισκέπτης στήν Κανάνγκα, ουδέποτε τόσο αυτός, όσο ή Άδελφή Όλγα, ό π.Ίγνάτιος, οι άλλες άδελφές, ιερείς και πιστοί πού είχα γνωρίσει, μου έχουν πει παρόμοιες έξωπραγματικές ιστορίες. Δέν έστάλη εκεί ό π.Χαρίτων άπό κανένα Σύλλογο ή Άδελφότητα (άν αυτό ύπονοι ή Σεβ. κ.Νικηφόρος), αλλά ύπήκουσε στό κάλεσμα του Θεού.

Επίσης έρωτηθείς και ό Σεβ. Άμαντίας κ. Ναθαναήλ, πού γίνεται άναφορά στό όνομά του, δέν έπιβεβαίωσε αυτές τς μαρτυρίες.

Ό Μητροπολίτης Τιμόθεος πού έποίμαινε τήν Μητρόπολι δέν άκουσε τίποτε; Άν είχε άντιληφθί κάτι, δέν θά έκανε άναφορά στό Πατριαρχείο;

Ό μακαριστός Πατριάρχης Πέτρος Ζ΄ στήν ποιμαντορική του περιοδεία στήν Κανάνγκα δέν διεπίστωσε κάτι άπό τά θρυλούμενα, αλλά και τόσοι άλλοι πού πήγαν εκεί, κανείς δέν άνέφερε όπιδήποτε άπό αυτά τά μυθεύματα.

Άκόμη και ό Πενταπόλεως κυρός Ίγνάτιος, ό όποϊος έρωτηθείς τό 2012 γιά τό εύφάνταστο δημοσίευμα, χαρακτήρισε τόν συντάκτη άπειρο και ως εκ τούτου παρασυρθέντα. Τόσα χρόνια και αυτός εκεί δέν άκουσε τίποτε γιά όλα αυτά και ήθελημένα τά άπέκρυψε;

Εάν ό π.Χαρίτων, ή Άδελφή Όλγα και ό ύπογράφων είχαμε άντικρύσει κάτι ύπερφυσικό, θά τό κρατούσαμε μυστικό; Δέν θά τό διαλαλούσαμε μέ χαρά και συγκίνηση; Θά άφήναμε νά έλθη ό Σεβ. κ. Νικηφόρος έπειτα άπό 40 χρόνια νά άποκαλύψη ό,τι άποσιωπήσαμε τάχα έμείς;

Αυτό δέν είναι μομφή γιά τόν π.Χαρίτονα, τήν Άδελφή Όλγα και τόν ύπογράφονα;

Μία άπλή σύγκρισις τών κειμένων άπό καλοπροαίρετο και σκεπτόμενο άναγνώστη, θά έξάγη όρθά συμπεράσματα περι τής άληθείας ή σκοπιμότητας τών δημοσιευμάτων.

Ό π.Χρυσόστομος δέν χρειάζεται γιά νά καταξιωθί μυθοπλασίες πού έχουν άνταπόκρισι σέ δεκτικούς άναγνώστες, έπισύρουν όμως τήν κριτική άλλων άντιθέτων στήν πίστι μας, προκαλώντας ζημία.

Ή βιοτή, οι άρετές και ή έν γένει δραστηριότητά του είναι γνωστές.

Ή άλήθεια χρειάζεται και μόνον ή άλήθεια. «Ποιείν δίκαια και άληθεύειν άρεστά παρά τῷ Θεῷ μᾶλλον ή θυσίων αίμα» (Παροιμ. 21,3)

Νικόλαος Μ. Σίμος

Γυμνάσιο στην Κένυα. Ένα από από τα πολλά Σχολεία που λειτουργούν με την φροντίδα του Σεβ. κ. Μακαρίου.

Μία συγκινητική αφήγησης

Πώς ένας νέος αντιμετώπισε τὸν θάνατο τῆς μητέρας του, χωρίς ποτὲ νὰ γνωρίσει ποιὸς ἦταν ὁ πατέρας του.

Τὸ ἕνα γεγονός διαδέχεται τὸ ἄλλο κάθε μέρα στὸν χῶρο τῆς ἱεραποστολῆς. Παρ' ὄλες τὶς δυσκολίες καὶ τοὺς προβληματισμούς ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε στὸ τέλος νὰ βλέπουμε εὐχάριστες στιγμὲς ποὺ μᾶς παραδειγματίζουν. Στὸν χῶρο μας, ἐκεῖ ὅπου ἀναπτύσσεται ἡ ἱεραποστολική μας δραστηριότητα, ὅπως τὸ ἔχουμε σημειώσει καὶ ἄλλες φορές, εἶναι τὰ παιδιά, ἰδιαίτερα τὰ ἀγόρια ποὺ γεννιοῦνται καὶ δὲν γνωρίζουν τὸν πατέρα τους. Γεννιοῦνται, μεγαλώνουν, ἀνδρώνονται καὶ ἀκόμα ψάχνουν νὰ βροῦν ποιὸς εἶναι ὁ βιολογικὸς τους πατέρας. Περιμένουν. Καὶ πάλι περιμένουν καὶ ἀγωνιοῦν. Ἴσως γίνεи κάποιον θαῦμα καὶ γνωρίσουν τὸν πραγματικὸν τους πατέρα. Ποτὲ μὰ ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ συμβῆ κάτι τέτοιο. Θὰ τοὺς μείνῃ στὸ τέλος ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἐπιθυμία. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ φαινόμενο εἶναι κάτι τὸ πολὺ συνηθισμένο, τὰ ἀγόρια συνδέονται φυσιολογικὰ μόνο μὲ τὴν μητέρα τους, κι ἂν αὐτὰ ἔτσι εἶναι καλῶς. Διαφορετικὰ θὰ γνωρίσουν μιὰ γυναίκα, ἡ ὁποία ὑποχρεωτικὰ θὰ ὑποδύεται τὸν ρόλο τῆς μητέρας, ἀφοῦ τὸ παιδί πετάχτηκε κάπου καὶ τὸ βρῆκε αὐτὴ στὰ σκουπίδια, στοὺς ὑπονόμους, στὰ αὐλάκια τῆς γειτονιάς κ.τ.λ.

Ζοῦμε πραγματικὰ τὸ δρᾶμα τῶν παιδιῶν αὐ-

τῶν τόσο στὸν χῶρο μας ἐκεῖ ποὺ ζοῦμε, ὅσο καὶ στὰ ὀρφανοτροφεία μας, ὅπου οἱ περιπτώσεις εἶναι πολλές.

Ὁ μικρὸς τῆς σημερινῆς ἱστορίας μας μεγάλωσε ἔντονα μέσα σ' αὐτὸ τὸ πικρὸ περιβάλλον: νὰ ἔχη μονάχα μιὰ μητέρα ποὺ ἦταν ἀληθινὴ στὴν προκειμένη περίπτωσι. Ζοῦσε μαζί της ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ εἶδε γιὰ πρώτη φορά τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Μεγάλωσε πολὺ φτωχικὰ μὲ πολλές στερήσεις καὶ ἐλλείψεις τῶν ἀναγκαίων τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀφοῦ πολλές φορές κοιμόταν νηστικός. Ἡ μητέρα του, ὅσο καὶ ἂν τὸν ἀγαποῦσε, ὅσο κι ἂν προσπαθοῦσε, δὲν τὰ ἔβγαζε πέρα. Ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ τὸν ἀναθρέψῃ. Ἐκεῖ στὴ γειτονιά μὲ τὰ ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας του γνώρισε, ἔμαθε, γιὰ πρώτη φορά, ὅτι ἡ διπλανὴ ἐκκλησία ποὺ τὰ ἀγόρια ἐκκλησιάζονται ἦταν ἡ Ὁρθόδοξη. Μιὰ μέρα, Κυριακή, τὸν πήραν μαζί τους. Τὰ παιδιά τὸν ὁδήγησαν στὸ ἱερό, ἀφοῦ ὑπηρετοῦσαν οἱ ἴδιοι. Ἐκεῖνος ἦταν ἀκόμα ἀβάπτιστος. Εἶδε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὰ διαδραματιζόμενα μέσα στὸ ἱερό καὶ τὴ συμμετοχὴ τῶν φίλων του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, τόσο ποὺ στὸ τέλος ζήτησε νὰ βαπτισθῇ Ὁρθόδοξος. Μέσα στὸ ἱερό διδάχθηκε τί σημαίνει Θεός, πῶς οἱ ἄνθρωποι συμμετέχουν σὲ μιὰ οὐράνια καὶ αἰώνια συνάντησι μὲ τὸν ἴδιον Θεὸ καὶ πῶς Ἐκεῖνος κατεβαίνει στὴ γῆ, ἀκριβῶς γιὰ νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία στοὺς ἀνθρώπους

νά Τὸν γνωρίσουν καλύτερα καί στο τέλος Ἐκεῖνος, ὁ Θεός, νά τοὺς ἀνεβάσῃ στὰ οὐράνια. Πόσες φορές ὁ μικρὸς αὐτὸς δὲν ἔκλαψε ἐσωτερικά, δὲν δάκρυσε, ὅταν σκεφτόταν τὸ δράμα τῆς στερήσεως τοῦ βιολογικοῦ τοῦ πατέρα.

Ἡ συναναστροφή του αὐτὴ μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἄλλαξε τελικὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς του, γιατί ἐκεῖ γι' αὐτὸν ἦταν ἓνα ἄλλο σχολεῖο, ἀνώτερο ἀπ' αὐτὰ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐπιτυχιῶν κ.τ.λ. Ἦταν τὸ σχολεῖο τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης, αὐτῆς ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἔχει τόση ἀνάγκη καί ποὺ δὲν τὴν βρίσκει ὅπουδῆποτε, ἀλλὰ μόνο ἐκεῖ ποὺ τὰ ἐπίγεια σμίγουν μὲ τὰ ἐπουράνια καί μᾶς ὁδηγοῦν στο τέλος στο τέλος, ἐκεῖνο ποὺ γίνεται ἡ μεγάλη συνάντησι μ' Ἐκεῖνον, ποὺ περικλείει μέσα του ὁλόκληρο τὸν κόσμον καί μὲ μιὰ ἀνεξήγητη καί μοναδική ἐμπειρία, προσωπικὴ μεταμόρφωσι καί μεταστροφή τῆς ζωῆς καί τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπὸ τὸ φῶς τὸ ἐκλαμπρότατο τοῦ «νοητοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης».

Τὰ χρόνια κύλησαν γρήγορα. Ὁ μικρὸς μαζί μὲ τοὺς φίλους του μέσα στο ἱερὸ συνέχισε νὰ ὑπηρετῆ. Εἶχε πολλὰς πνευματικὰς ἐμπειρίες ποὺ στὴ συνέχεια τὸν βοήθησαν στὴν καλλιέργεια μιᾶς ἀνεξήγητης εὐφορίας καί πνευματικῆς ἀνατάσεως. Ὅλοι τοὺς φοίτησαν στο ἴδιο δημοτικὸ σχολεῖο καί στὴ συνέχεια στο Γυμνάσιο. Μαζὶ ἀγωνίστηκαν, μαζὶ πορεύθηκαν, μοιράστηκαν λύπες καί χαρές, μὲ στερήσεις καί πολλὰς καί ἀλλεπάλληλες ἀπογοητεύσεις. Σὲ κάποια στιγμή ὕστερα ἀπὸ πολλὴ σκέψι, ἀναγνωρίζοντας τὴν προσφορὰ καί τὴν ἀγάπη τοῦ Ἐπισκόπου τους, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ γεννήθηκαν μέχρι ποὺ ἔγιναν ὄριμα παιδιὰ, μὲ ἀνατροφή χριστιανικὴ καί ἔχοντας ὅλοι τοὺς τὴν ἴδια ἱστορία, δηλ. ἔζησαν τὴν ἐμπειρία νὰ μὴν ἔχουν γνωρίσει ποτὲ τους τὸν βιολογικὸν πατέρα, στάθηκαν στο κατώφλι τῆς κατοικίας τοῦ Ἐπισκόπου καί ἀναλογίστηκαν μὲ πόνο ψυχῆς ἀλλὰ καί μὲ ἐσωτερικὴ εὐφορία τὸ ποῦ ἔφθασαν, πῶς ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ πουθενά. Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνα νὰ κρατήσουν ἐν ζωῇ τὴ μητέρα τοῦ νεώτερου στὴν παρέα τους, ποὺ ξαφνικὰ πεθαίνει, νόμιζαν ὅτι αὐτὸ ἦταν κάτι ποὺ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ βαστάξουν, πηγαίνουν στὸν Ἐπίσκοπο. Καί ὁ νέος τῆς σύντομης αὐτῆς ἱστορίας ἀνοίγει τὴν καρδιά του.

Ὁ Ἐπίσκοπος τὸν δέχεται στο ταπεινὸ του γραφεῖο καί ἀκούει τὰ λεγόμενά του μὲ ἰδιαίτερη προσοχή. Ἦταν μιὰ ἐξομολόγησι ἐκ βαθέων. Ἦταν συγκλονιστικό! Νὰ ἔχῃς μπροστὰ σου ἓναν νέο

ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἔζησε χωρὶς νὰ γνωρίσει ποιὸς ἦταν ὁ βιολογικὸς του πατέρας καί τώρα ξαφνικὰ νὰ χάνῃ τὸ μοναδικὸ του στήριγμα, τὴν μητέρα του, αὐτὴ ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ γεννήθηκε μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμή, θυσιάστηκε κυριολεκτικὰ γιὰ νὰ τὸν ἀναθρέψῃ καί νὰ τοῦ δώσῃ ὅ,τι πολῦτιμο χρειαζόταν, ὥστε νὰ εἶναι τώρα ἓνας ἔτοιμος καί λαμπρὸς νέος μπροστὰ στὰ ὅποιαδήποτε προβλήματα καί δυσκολίες θὰ συναντοῦσε. Ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν κλάψῃ τὸν χαμὸ τῆς ἀγαπημένης του καί λατρευτῆς μητέρας. Ὅσο κι ἂν δὲν τὸ ἐπέτρεπε τὸ ἔθος τῆς φυλῆς τους, οἱ ἄνδρες δὲν πρέπει νὰ κλαῖνε ποτέ, δυσκολεύτηκε νὰ τὸ τηρήσῃ. Τώρα ἦταν μπροστὰ στὸν Ἐπίσκοπό του, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ποὺ τοῦ παραστάθηκε περισσότερο ἀπὸ πραγματικὸν πατέρα. Τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδιᾶς του ἦταν ἀποκαλυπτικό. Ἐβλεπε κανεὶς πόσο ὠφελήθηκε ἀπὸ τὴν καλὴ συναναστροφή του μὲ τοὺς φίλους του, ποὺ τὸν ὠδήγησαν στὴν Ἐκκλησία καί ἦταν τώρα τὸ μόνο στήριγμά του. Ἡ ἀλήθεια, ὅσο πικρὴ κι ἂν ἦταν, δὲν ἔπαυε νὰ εἶναι ἐκεῖ: δὲν θὰ ξανάβλεπε τὴν μητέρα του.

Θὰ ἔπρεπε τώρα νὰ δεχθῆ τὴν πραγματικότητά. Μὲ συντριβὴ καρδιᾶς διηγήθηκε στὸν Ἐπίσκοπο πῶς ἔζησε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μὲ τὴν μητέρα του ποὺ τὸν ἀγαποῦσε ὑπερβολικὰ καί κάτω ἀπὸ ἀντίξοες συνθήκες δούλεψε σκληρὰ, γιὰ νὰ τὸν φέρῃ ἐδῶ ποὺ ἔφτασε. Μὲ εἰλικρίνεια ἀναγνώρισε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ μικρὸν τὸν παρέλαβε μέσα στὰ σπλάχνα της. Ἐφερε στο νοῦ του ἐκεῖνο τὸ καθημερινὸν συσσίτιο ποὺ προσέφερε ἡ Ἐκκλησία σ' ὅλα τὰ παιδιὰ, ὄρφανὰ, ἐγκαταλειμμένα, κυριολεκτικὰ πεταμένα στοὺς δρόμους, στερημένα τῶν πάντων. Αὐτὸ, εἶπε, δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχάσῃ ποτέ του, γιατί μ' αὐτὸ τὸ λίγο μπόρεσε νὰ ζήσει καί νὰ μεγαλώσῃ, μὰ προπαντὸς τὸ χαμόγελο τοῦ Ἐπισκόπου καί ἡ ἀγάπη του τὸν στήριξαν. Δυνάμωσε ἡ πίστι του, ἀφοῦ ἄκουσε προσεκτικὰ τα πατρικὰ λόγια του. Τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδιᾶς του ἦταν τώρα ἡ ἐπιβεβαίωσι ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ, ἀλλὰ θὰ συνεχίσῃ νὰ εἶναι σύντροφος καί βοηθὸς του ἀκόμα περισσότερο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀπέδειξε πόσο δυναμικὸς καί ἀποτελεσματικὸς εἶναι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας σ' ὅλους τοὺς ἀδικημένους, κουρασμένους καί ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους. Κοντὰ τῆς βρίσκει κανεὶς τὴν ἡρεμία καί τὴν ἀνεξήγητὴν χαρὰ καί ἐλπίδα.

† Ὁ Ναῖρόμπι Μακάριος

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΥΔΟΚΙΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΑΤΤΑΛΕΙΑ

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος μέ τόν χειροτονηθέντα Ἐπίσκοπο κ. Ἀμβρόσιο στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀλυτίου στήν Ἀτάλεια.

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε τὸ πρωτὴ Κυριακῆς, 21 Ἰουλίου 2019, στόν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀλυτίου Ἀττάλειας, ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Εὐδοκιάδος Ἀμβροσίου.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες Πισιδίας Σωτήριο, Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Στέφανο, Κυδωνίων Ἀθηναγόρα καὶ Σηλυβρίας Μάξιμο. Συμμετείχε ἐπίσης ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Ἀνδρέας.

Πρὶν τὴν χειροτονία, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἐψηφισμένο Ἐπίσκοπο Ἀμβρόσιο, πατρικοὺς λόγους οἰκοδομῆς καὶ νουθεσιῶν γιὰ τὴ νέα ἀποστολὴ διακονίας ποῦ τοῦ ἀνέθεσε ἡ Μητέρα Ἐκκλησία καὶ μεταξύ ἄλλων εἶπε:

«Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ προαγωγῆ καὶ χειροτονία ἐνὸς ἀφοσιωμένου τέκνου αὐτῆς, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ διακονήσῃ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πισιδίας καὶ τὸ θεοτήρητον πλήρωμα αὐτῆς ὡς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ πολιοῦ καὶ προσφιλεστάτου ἡμῖν ἀδελφοῦ Ἁγίου Πισιδίας Σωτηρίου, ὁ ὁποῖος τρέφει μεγάλην ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπόν σου διὰ τὴν μέχρι σήμερον προσφορὰν σου εἰς τὸν ἐνταῦθα χριστεπώνυμον λαόν, διὰ τὰς πολλὰς ποιμαντικὰς καὶ ἐπικοινωνιακὰς ἰκανότητάς σου, διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἱεροπρέπειάν σου, καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν σου πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον.»

...Ὁ Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος εἶναι ὁ ἐνθερμος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος μετέφερε καὶ μεταφέρει «ρήματα ζωῆς αἰωνίου» (Ἰωάν. στ', 68) εἰς τὰ βάθη τῶν ψυχῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης...»

Στὴν ὁμιλία του, ὁ Παναγιώτατος, ἀναφέρθηκε στὴ λιπαρὰ θεολογικὴ παιδεία τοῦ νέου Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος σπούδασε στὴ Θεσσαλονίκη, τὴ Βοστώνη καὶ τὴν Ἁγία Πετροῦπολη, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀφοσιωμένη καὶ ὑποδειγματικὴ διακονία του στὴν Ἁγία του Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ Μεγάλου Συγκέλλου, καθὼς καὶ στὴν μέριμνά του γιὰ τοὺς σλαβόφωνους Ὀρθοδόξους ποῦ διαμένουν στὴν Τουρκία, ἰδιαίτερος δὲ γιὰ ἐκείνους ποῦ διαβιοῦν ἐντὸς των ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πισιδίας.

...Ἀπευθυνόμενος δέ, πρὸς τὸν νέο Ἐπίσκοπο ὁ Παναγιώτατος τόνισε, μεταξύ ἄλλων: *«Καλεῖσαι νὰ διακονήσῃς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς ἓνα χῶρον μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ. Ὁφείλεις νὰ εἶσαι ἀπλούς, πρᾶος, εὐαίσθητος διὰ τὸν ἀνθρώπινον πόνον, ἀγαπητικός. «Ποιμένα ἀληθινὸν ἀποδείξει ἀγάπη. Δι' ἀγάπην γὰρ ὁ Ποιμὴν ὁ Μέγας ἐσταυρώθη» (Κλιμάξ, λα'). «Ὅ,τι πράττεις πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τῆς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν. Γεγονυῖα τῇ φωνῇ ὀφείλεις νὰ ὀνομάζῃς τὸ μόνον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν «ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ', 12), τὸ «ὅπερ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. β', 9) τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ... Ἄς προσευχηθῶμεν, Ἱερῶτατοι ἀδελφοὶ καὶ προσφιλέστατα τέκνα ἐν Κυρίῳ, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους νὰ κρατῆναι τὸν νέον Ἐπίσκοπον εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ.»*

Σύντομη ὁμιλία ἐκφώνησε, μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, καὶ ὁ Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος: *«Δέν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν χαρακτηρίσουμε τὴν σημερινὴ ἡμέρα ἱστορικὴ γιὰ τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία μας...», καὶ πρόσθεσε: «Ἡ θεοφώτιστη αὐτῇ ἐνέργειά Σας, Παναγιώτατε, προστίθεται στίς ἀναρίθμητες ἄλλες εὐεργετικὰς, γιὰ τὴν Ἐπαρχία*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας π. Ἀμβρόσιος μέ τούς νέους ἀγιογράφους πού μέ ἱκανοποίησι κρατοῦν στά χέρια τά ἔργα τους.

Μαθήματα Ἀγιογραφίας στήν Κορέα

Τήν Δευτέρα 20 Μαΐου 2019 ξεκίνησαν τὰ μαθήματα ἀγιογραφίας στήν Ὁρθόδοξο Μητρόπολι Κορέας, μέ τήν συμμετοχή 19 σπουδαστῶν Ὁρθοδόξων καί μή. Ἐξ αὐτῶν ἔντεκα ἦσαν Κορεάτες, τέσσερις Ρῶσσοι καί τέσσερις Ταϊβανέζοι. Τὰ μαθήματα διήρ-

κεσαν μέχρι τῆς 22 Ἰουνίου καί γίνονταν καθημερινῶς, ἐκτός Κυριακῆς, ἀπό τῆς 10 π.μ. ἕως τῆς 6 μ.μ.

Κατὰ τήν ἐναρκτήρια τελετή, μετὰ τήν προσευχή, ὁ Μητροπολίτης Κορέας π. Ἀμβρόσιος εὐχαρίστησε πρῶτα τόν Θεό πού εὐδόκησε νά ὀργανωθῆ

μας καί τήν ἀνά τόν κόσμον Ὁρθοδοξίαν, ἐνέργειές Σας. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλω στήν Παναγιότητά Σας τῆς πλέον ἐγκάρδιες εὐχαριστίες ὀλοκλήρου τοῦ πληρώματος τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας...»

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀφοῦ ὁ Παναγιώτατος ἐνεχείρισε στό νέο Ἐπίσκοπο τήν Ἀρχιερατική ράβδο, ἀπευθύνθηκε στοὺς σλαβόφωνους πιστούς πού διαμένουν στήν Ἀττάλεια καί ἀποτελοῦν ποίμνιο τῆς Ι.Μ. Πισιδίας. ... καί τόνισε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης: *«Σᾶς προτρέπω ἀδελφοί μου νά μείνετε, ἐσεῖς ὅλοι, ἐνωμένοι γύρω ἀπό τόν Μητροπολίτην σας, τόν ἀδελφόν Σωτήριον, καί τόν νέο Ἐπίσκοπο Ἀμβρόσιο καί νά ἀκούτε τῆς συμβουλῆς τους... Εὐχαριστοῦμε τόν π. Λάμπρο καί τόν π. Βλαδίμηρο, οἱ ὁποῖοι διακονοῦν ἐπὶ μονίμου βάσεως τῆς ἀνάγκης σας. Τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο εἰς τήν Πόλι εἶναι πάντοτε ἔτοιμο νά ἀντιμετωπίσῃ καί νά ἀνταποκριθῆ σέ ὅλες τῆς ἀνάγκης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πισιδίας καί ἰδιαίτερος τῆς Κοινότητός σας ἐδῶ εἰς τήν Ἀττάλεια. Χάρηκα πού εἶδα σήμερα καί τόν π. Κωνσταντῖνο ἀπό*

τήν Ἀλάνια, μέ τούς πιστούς του, τούς εὐλογῶ καί τούς ἀσπάζομαι ὅλους, καί σ' αὐτῇ τῇ Κοινότητά μας... Εὐλογῶ ὅλους σας μέ ὅλη μου τήν καρδιά, ἐκ μέρους τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καί ἰδιαίτερος εὐλογῶ τὰ χαριτωμένα παιδιά σας. Νά ἔχετε ὅλα τά καλά τοῦ Θεοῦ, σᾶς ἀσπάζομαι πατρικῶς.»

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι κληρικοί, Ἁγιορεῖτες Πατέρες, συγγενεῖς τοῦ νέου Ἐπισκόπου, καί πλήθος πιστῶν ἀπό τήν Πόλι, ἀλλά καί ρῶσοι, οὐκρανοί καί ἄλλοι σλαβόφωνοι πού διαβιοῦν στή νοτιοδυτική Τουρκία, καθώς καί μέγανος ἀριθμὸς προσκυνητῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τὸ ἐξωτερικό.

Ἀμέσως μετὰ, στήν ἐπίσημη τράπεζα πού παρετέθη, ὁ νεοχειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Ἀμβρόσιος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη καί τῆς εὐχαριστίας του πρὸς τόν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, καί τοὺς Μητροπολίτες πού συγκροτοῦν τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλά καί πρὸς τόν Μητροπολίτη Πισιδίας, γιὰ τήν ἐκλογή του ὡς Ἐπισκόπου Εὐδοκιάδος.

και φέτος τὸ Πρόγραμμα Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας ἀπὸ τὴν Μητρόπολι Κορέας, δεύτερον εὐχαρίστησε τὸν ἀγιογράφο καθηγητὴ κ. Σώζω Γιαννουῶδη γιὰ τὴν σπουδαία προσφορά του πρὸς τὴν ἐν Κορέα Ἐκκλησία μας καὶ τρίτον ὅλους τοὺς σπουδαστές, παλαιούς καὶ νέους, πού μὲ ζῆλο καὶ μεγάλο ἐνθουσιασμό ἤρθαν γιὰ νὰ διδαχθοῦν τὴν ἱερὴ καὶ πνευματικὴ τέχνη τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας.

Στὴν συνέχεια ὁ κ. Γιαννουῶδης ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του, γιατί βρέθηκε καὶ πάλι στὴν Κορέα καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ κάνη τὸ καλύτερο δυνατὸν γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς σπουδαστές νὰ μάθουν τὴν τεχνικὴ τῆς ἀγιογραφίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιαίτερη σημασία τῆς γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ.

Στὸ τέλος ὁ π. Ἀντώνιος Lim παρουσίασε ἕνα μικρὸ ἀπόσπασμα περὶ τῆς θεολογικῆς σημασίας τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀπὸ τὸν «*Δεύτερο λόγο πρὸς τοὺς διαβάλλοντες τὰς ἁγίας εἰκόνας*» τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ ἕνα μέρος τῆς ἀποφάσεως τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ τῆς τιμητικῆς καὶ ὄχι λατρευτικῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν μαθημάτων ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τεχνικὴ τῆς ἀγιογραφίας οἱ σπουδαστές διδάχτηκαν μὲ προβολὴ διαφανειῶν καὶ θέματα πού ἀπτονται τῆς θεολογίας τῶν εἰκόνων ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κορέας π. Ἀμβρόσιο καὶ τὴν ἱστορία τῆς βυζαντινῆς τέχνης ἀπὸ τὸν καθηγητὴ κ. Γιαννουῶδη.

Μετὰ τὴν λήξι τῶν μαθημάτων, τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων (23/6/2019), πραγματοποιήθηκε στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεοῦλ Ἐκθεσι Βυζαντινῶν Εἰκόνων μὲ τὰ ἔργα τῶν σπουδαστῶν, πού συμμετεῖχαν στὰ Μαθήματα Ἀγιογραφίας.

Κατὰ τὴν τελετὴ ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως ὁ Μητροπολίτης Κορέας, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν καθηγητὴ – ἀγιογράφο κ. Σώζω Γιαννουῶδη καὶ τοὺς

συμμετέχοντες σπουδαστές, τόνισε ὅτι τὸ θαυμαστὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγιογραφίσεως ἄριστων βυζαντινῶν Εἰκόνων μέσα σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα ὀφείλεται στὴν μεθοδικὴ καὶ συστηματικὴ διδασκαλία τοῦ δασκάλου τους, ἀλλὰ καὶ στὸν ζῆλο καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῶν σπουδαστῶν. Ἰδιαίτερος λόγος ἔγινε καὶ γιὰ τοὺς τέσσερις Ταϊβανέζους σπουδαστές, οἱ ὅποιοι ταξίδεψαν ἀπὸ τὴν πατρίδα τους στὴν Κορέα ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὸ πρόγραμμα μαθημάτων ἀγιογραφίας.

Γιὰ νὰ γίνῃ κατανοητὸς ὁ ζῆλος τῶν σπουδαστῶν γιὰ τὴν βυζαντινὴ ἀγιογραφία ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι μία σπουδάστρια ἀπὸ τὴν Ταϊβάν, πού πάσχει ἀπὸ καρκίνο, ἤρθε στὴν Κορέα παρὰ τὸ πρόβλημα τῆς ὑγείας της. Ἐπειδὴ ὅμως ἔπρεπε νὰ κάνη τὴν προγραμματισμένη χημειοθεραπεία της, ἀναγκάστηκε νὰ ἀπουσιάσῃ γιὰ τρεῖς μέρες ἀπὸ τὰ μαθήματα. Ταξίδεψε λοιπὸν στὴν χώρα της, ὑποβλήθηκε στὴν χημειοθεραπεία καὶ ἐπέστρεψε ξανά στὴν Κορέα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν συνέχεια τῶν μαθημάτων!

Τὸ ἐνδιαφέρον ἐπίσης τῶν Κορεατῶν γιὰ τὴν βυζαντινὴ ἀγιογραφία φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῶν τριῶν βιβλίων περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων: (*Λεωνίδου Οὐσπένσκυ, Ἡ Θεολογία τῆς Εἰκόνας στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, Ἱερᾶς Μονῆς Καρέας, Ἐσὺ τί ξέρεις γιὰ τὶς Εἰκόνες; καὶ Μητροπολίτου Κορέας Ἀμβροσίου, Οἱ Βυζαντινὲς Εἰκόνας. Ἐνας πολὺτιμος πνευματικὸς θησαυρὸς, 2 τόμοι*) τὰ ὅποια ἔχουν ἐκδοθῆ ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας: Korean Orthodox Editions.

Εὐχὴ ὅλων εἶναι νὰ συνεχιστῇ τὸ πολὺ σπουδαῖο αὐτὸ πρόγραμμα καὶ τοῦ χρόνου, ὥστε ὅλο καὶ περισσότεροι σπουδαστές νὰ ἐρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν μυστικὸ κόσμον τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας.

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Κορεάτισσα σχεδιάζει μὲ ἐπιτυχία τὸ πρόσωπο τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ὁ ἀγιογράφος κ. Σώζω Γιαννουῶδης ἐκπαιδεύει τοὺς νέους καλλιτέχνες ἀπὸ τὴν Κορέα καὶ Ταϊβάν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀνατολικῆς καί Βορρείου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάπιος θεμελιώνει Ἱ.Ναὸ σέ προαύλειο Σχολείου.

Θεμελίωσι Ἱ. Ναοῦ στή Μαδαγασκάρη

Ἄγαπητοὶ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Χάριτι Θεοῦ καὶ μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ σεπτοῦ προκαθήμενοῦ μας Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου, ἀγωνιζόμεστε τὸν καλὸν ἀγώνα τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ μας.

Τὸ ἔργο συνεχίζεται πότε ὁμαλὰ καὶ πότε μὲ πολλές δυσκολίες. Κάθε ἡμέρα ἀντιμετωπίζουμε καὶ κάτι καινούριο. Ἔχουμε συνηθίσει πιά στοὺς πειρασμοὺς καὶ στὰ προβλήματα. Αὐτὰ δὲν μᾶς ἐμποδίζουν στὸν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων. Πάντοτε ὑπῆρχαν αὐτὰ στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

Πρὸ καιροῦ θέσαμε θεμέλιο λίθον σὲ ἕναν νέο ναὸ σὲ ἕνα χωριὸ 150 χλμ. μακριὰ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Εἶναι δωρεὰ ἀνωνόμου κυρίας ἀπὸ Κύπρον. Οἱ χριστιανοὶ μας ἐξυπηρετοῦντο ἕως τώρα σὲ ἕναν παλαιὸ ναὸ ἐτοιμόρροπον, μὲ κίνδυνον νὰ γκρεμισθῆ καὶ νὰ προκαλέσῃ καὶ θύματα. Οἱ ἄνθρωποι χάρηκαν πάρα πολὺ γιὰ τὸ εὐχάριστον γεγονός νὰ ἀποκτήσουν δικό τους ναὸ καὶ μάλιστα δίπλα σὲ σχολεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς, ποῦ εἶχε κτισθῆ δύο χρόνια πρὶν. Δοξάζουμε τὸν Θεὸ γιὰ τὴν Θεία Του Πρόνοια γιὰ τοὺς νεοφώπιστους χριστιανούς μας. Δὲν πρέπει νὰ ἀγωνιοῦμε γιὰ τίποτα, ἀλλὰ νὰ προσευχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ ψυχὰς νὰ γνωρίζουν τὸ θέλημά Του καὶ νὰ σώζωνται. Φθάνοντας στὸ χωριὸ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας περίμεναν γιὰ νὰ μᾶς προὔπανθήσουν μὲ ἐκκλησιαστικὸς ὕμνους καὶ τραγούδια ἕως τὸ μέρος, ὅπου θὰ βάζαμε θεμέλιο λίθον. Τὸ θέαμα ἦταν συγκινητικό.

Πάντοτε σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἐνδόμυχα δοξάζουμε τὸν Θεὸ γιὰ ὅ,τι οἰκονομεῖ ἡ Θεία Του πρόνοια. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πάντοτε προπορεύεται κι

ἐμεῖς τὰ ὄργανά Του ἀκολουθοῦμε.

Ἀφοῦ ἀποδώσαμε τοὺς χαιρετισμούς, ἄρχισε ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ ἐπὶ θεμελίωσει Ναοῦ ἀπὸ τὸ εὐχολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸ ὁποῖο εἶναι μεταφρασμένο στὴν τοπικὴ γλῶσσα. Ἀκολούθησε ἡ τοποθέτησι τοῦ θεμέλιου λίθου καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ παραδοσιακὸ κέρασμα. Ἐνα μικρὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια ἐκλείσει τὸν κύκλον τῆς ἡμέρας.

Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψί μας αὐτὴν, δοξάσαμε τὸν Θεὸ καὶ εὐχαριστήσαμε τοὺς ἀνώνυμους δωρητὲς νοερῶς γιὰ τὴν εὐλογία αὐτὴ, ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ χωριὸ ἕνα καινούριον ναὸ. Πάντοτε γυρίζουμε προβληματισμένοι ἀπὸ τέτοιες ἐξορμήσεις σὲ χωριό. Οἱ ἄνθρωποι σὲ μιὰ κατάστασι φτώχειας στεροῦνται τὰ πάντα, ὑλικά καὶ πνευματικά, ποῦ ἐμεῖς ἀπολαμβάνουμε τόσο πλοῦσιαν στὴν πατριδα μας. Προσπαθῶ πάντοτε νὰ μπῶ στὴν ψυχολογία τους, νὰ τοὺς καταλάβω, νὰ ζήσω τὶς χαρὲς καὶ τὸ δρᾶμα τοῦ βιῶντον. Προσπαθῶ νὰ τοὺς βοηθήσω νὰ χαροῦν καὶ νὰ μετατρέψουν τὴν λύπη σὲ χαρὰ. Προσπαθῶ νὰ συμμετέχω στὴν χαρὰ τους καὶ νὰ κάνω δικὰ μου τὰ προβλήματα τους. Εἶναι ἄραγε ἐφικτὸ αὐτὸ ἢ ζοῦμε μὲ ψευδαισθήσεις; Ἡ ἀγάπη μας πρέπει νὰ φτάσῃ μέχρι τὴν καρδιά τους, νὰ τοὺς ἀγγίξῃ, ὥστε νὰ πιστέψουμε πῶς εἴμαστε πραγματικὰ ἀδέρφια ἐν Χριστῷ. Πάντοτε ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι ποῦ μὲ πλησιάζουν μὲ συστολή καὶ μοῦ ἐκθέτουν τὸ πρόβλημά τους. Στὰ πρόσωπά τους διακρίνω τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ ἂν θὰ τοὺς βοηθήσω ἢ ὄχι. Ἀποφεύγω πάση θυσίᾳ νὰ παρουσιασθῶ σὰν ἄνθρωπος ποῦ ἔχει δύναμι μὲ χρῆμα καὶ μπορῶ νὰ κάνω ὅ,τι θέλω. Δὲν παίζουμε μὲ τὸν πόνον τοῦ ἄλλου καὶ

*Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος
Μαλάουϊ κ. Φώτιος
ἀνάμεσα σέ πιστοῦς
τοῦ ποιμνίου του.*

Ἐπιστολή Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαλάουϊ

Πρὸς τὸν Σύλλογο
Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Ἀγαπητὴ κ. Νικόλαε Σίμο, Πρόεδρε τοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ καρδιάς τὴν Ἐντιμότητά σας, τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους τοῦ πολυτίμου γιὰ τὴν Ἱεραποστολική μας προσπάθεια Συλλόγου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ πολλὰ χρόνια διακονεῖτε.

Πρόεδρέ μου, τὰ χρήματα ποὺ μᾶς προσφέρατε εὐγενικῶς πρὸ διμήνου περίπου, μᾶς βοήθησαν στὴν ἀποπεράτωση τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχή Dirandi τοῦ Blantyre. Πιστεύουμε, πρῶτα ὁ Θεός, αὐτὸς ὁ Ναὸς νὰ ἐγκαινιασθῆ ἀπὸ τὴν Α.Θ.Μ., τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΝ Β'.

Ὅμως θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κτυπήσω καὶ πάλι

διακριτικὰ τὴν πόρτα τῆς ἀγαπώσης καρδιάς σας καὶ νὰ παρακαλέσω τὴν κατὰ τὸ δυνατόν συνδρομὴ καὶ συμβολὴ σας διὰ τὴν ἀποπεράτωση ἐνὸς ἡμιτελοῦς κτιρίου, ποὺ προορίζεται γιὰ τὴν φιλοξενία τῶν Ἱερέων τῆς Ἐπισκοπῆς μας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται κατὰ τακτὰ διαστήματα στὴν ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς γιὰ ἐπιμόρφωση, συμπνευματισμὸ καὶ καθοδήγησι τῆς Ἱερατικῆς Διακονίας των.

Τὸ κόστος αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρήματος ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων εὐρῶ.

Σὰς εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι, διότι πάντοτε προσπαθεῖτε νὰ εἴστε συγκυρηναῖοι τῆς Ἱεραποστολικῆς μας Διακονίας πρὸς Δόξαν τοῦ Σωτῆρος μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διατελοῦμε μετὰ τιμῆς καὶ εὐχῶν

† Ὁ Μαλάουϊ Φώτιος

μὲ τὴν φτώχειά του ὡς ἐξουσίαν οἱ ἔχοντες. Δὲν βοηθοῦν κανέναν οἱ λογισμοὶ αὐτοί. Ἀπεναντίας μπορεῖ νὰ κάνουν κακὸ καὶ νὰ πληγώσουν περισσότερο τὸν ἄνθρωπο αὐτόν. Προσπαθοῦμε ἔστω καὶ στὸ ἐλάχιστο νὰ τὸν ἀναπαύσουμε ἔμπρακτα, ἀφοῦ πρῶτα κατέβουμε στὸ ἐπίπεδό του, μὲ ἀγάπη θυσιαστικὴ καὶ κενωτικὴ ἐν Χριστῷ.

Ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα μιὰ μάνα μὲ τρία κορίτσια μικρά, μοῦ ἐξέθεσε τὸ πρόβλημά της ὅτι δυσκολεύεται νὰ τὰ συντηρήσῃ, ἀφοῦ ὁ σύζυγος πέθανε νωρὶς ἀπὸ ἀρρώστια. Τὰ δύο τῆς μικρὰ κοριτσάκια πηγαίνουν στὸ δημοτικὸ σχολεῖο καὶ τὸ μεγάλο στὸ γυμνάσιο. Ἐχει τρεῖς μῆνες νὰ πληρῶσῃ τὸ σχολεῖο καὶ ἂν δὲν πλήρωνε, τότε τὸ μεγάλο δὲν θὰ μπορούσε νὰ δώσῃ ἐξετάσεις. (Ἡ δημόσια παιδεία δὲν εἶναι δωρεάν). Μετὰ τὴν μητέρα αὐτὴν μὲ πλησίασε ἕνας παπποῦς, ὁ ὁποῖος συντηροῦσε τὰ ὄρφανὰ ἐγγονάκια του. Ὁ παπποῦς προχωρημένης ἡλικίας δυσκολεύεται πολὺ νὰ τὰ θρέψῃ. Ποῦ θὰ τρέξῃ γιὰ βοήθεια; Ποῦ ἄλλοῦ παρὰ μόνον στὴν Ἐκκλησία. Ἡ κατάστασι πείνας καὶ στερήσε-

ως δραματικὴ. Τὰ παιδάκια βρώμικα καὶ μὲ σχισμένα ρούχα ἐκλιπαροῦσαν γιὰ μιὰ μικρὴ βοήθεια.

Ἀφοῦ τελείωσα ἀπὸ αὐτοὺς μὲ πλησιάζει μιὰ ἄλλη μάνα, ποὺ εἶχε ἕνα ἀνάπηρο παιδί. Καθόταν ἀκουμπισμένη στὸν τοῖχο περιμένοντας. Ἦθελε νὰ ἀγοράσουμε στὸ παιδί ὀρθοπεδικὰ εἶδη. Αὐτοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι βοηθήθηκαν καὶ ἀναπαύτηκαν σωματικά, ἀλλὰ καὶ ἠρέμησαν ψυχικά, διότι ἡ ἀγωνία νὰ βροῦν μιὰ λύσι τὸς κρατοῦσε σὲ ἀνησυχία ψυχικὴ. Μόλις ἐκπληρώθηκε ἡ ἐπιθυμία τους ποὺ δὲν ἦταν ὑλικὴ σὰν τὶς δικές μας, ἠρέμησαν καὶ δόξασαν Τὸν Χριστό. Τέτοιες περιπτώσεις συνεχῶς ὑπάρχουν σὲ κάθε μας βῆμα. Ἡ Ἱεραποστολὴ κρύβεται μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐὰν δὲν κάνουμε τέτοιου εἶδους Ἱεραποστολή, δὲν θὰ μπορέσουμε ποτὲ νὰ κερδίσουμε ψυχὰς καὶ νὰ τὶς ὀδηγήσουμε στὸν Παράδεισο διαμέσου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἱεραποστολὴ γίνεται καὶ μὲ τὰ πιὸ ἀσήμαντα πράγματα, ἐὰν αὐτὰ γίνονται μὲ ἀγάπη.

† Ὁ Α. & Β. Μαδαγασκάρης, Ἰγνάτιος

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τολιάρων καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης κ.Πρόδρομος ἀγκαλιάζει καὶ καθοδηγεῖ τὸ ἐπιτελούμενο ἐκπαιδευτικό ἔργο.

Τὰ νήπια μιᾶς σύγχρονης Βηθλεέμ

Ἦταν λίγο μετὰ τὶς εὐλογημένες μέρες τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἄκουσα ἀπὸ τὸν Μακ. Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρον κατὰ τὴν χειροτονία μου εἰς Ἐπίσκοπον ὅτι στὸν τόπο πού με κάλεσε ἡ Ἐκκλησία νὰ διακονήσω θὰ συναντήσω, τὰ γεμάτα πληγές κεφαλάκια τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χαϊδέψω καὶ νὰ ἀσπασῶ ὡς τὶς τίμιες κάρες τῶν πρωτομαρτύρων νηπίων τῆς Βηθλεέμ. Ἐν ἀγνοία τους τόσο τὰ Ἅγια Νήπια ὅσο καὶ τὰ σύγχρονα «Ἅγια Νήπια» μαρτυροῦν γιὰ τὸν Χριστό, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Χριστὸς εἶναι πάντοτε μετὰ τοὺς ἔχοντες ἀνάγκη.

Αὐτὸς ὁ προφητικὸς λόγος δὲν πέρασε μέρα πού νὰ μὴν ἐπαληθεύεται. Ἡ πρώτη εἰκόνα τῆς ἀφίξεώς μου στὴν εὐλογημένη Γῆ τῆς Μαδαγασκάρης ἦταν αὐτή, παιδιὰ γεμάτα πόνου καὶ ἐλπίδα. Γεμάτα μετὰ αὐτὸ τὸ ἐκρηκτικὸ μείγμα ἀντιθέσεως πού με ἐλέγχει συνεχῶς. Παιδιὰ φτωχὰ ὅπως τὰ ἀγροτόπαιδα στὰ ὄρια τῆς Ἐπισκοπῆς μας, τὸ πρῶτο ποίμνιο πού ἀντίκρισα, πεινασμένα, πού δὲν γνώριζαν τὴ γεῦσι τῆς καραμέλας, τὴν ὁποία, ὅταν γεύτηκαν, μοῦ εἶπαν τὸ θερμότερο «εὐχαριστῶ» σὲ γλῶσσα πού δὲν καταλάβαινα. Ἦμουν σίγουρος ὅμως ὅτι ἦταν «εὐχαριστῶ», διότι τὸ πληγωμένο του χέρι

ἀκούμπησε στὸ κέντρο τοῦ στέρνου κάνοντας τὴ γνωστὴ νεῦσι εὐγνωμοσύνης.

Παιδιὰ ὅπως τὰ δύο νεοφώτιστα ἀδελφία, τὸν Κοσμᾶ καὶ τὸν Δαμιανό, τὰ βρέφη λίγων μηνῶν, τὰ ὁποῖα ψήνονταν στὸν πυρετὸ, ὅταν τὰ βρῆκα στὴν ἀγκαλιά τῆς μητέρας τους. Μιὰ μητέρα πού ζητοῦσε δακρυσμένη, ἀλλὰ μετὰ τόση ἀξιοπρέπεια χρήματα γιὰ νὰ καλύψῃ τὰ νοσήλεια. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ πού ἔσωσε ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου διὰ μέσου των δωρεῶν τους, γεγονὸς πού ἔκανε τὴν μητέρα τους ἐλευθέρως νὰ ζητήσῃ νὰ βαπτιστοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πού τοὺς χάρισε τὴ ζωή.

Παιδιὰ ὅπως αὐτὰ τοῦ σχολείου τῆς Ἐπισκοπῆς μας, τὰ ὁποῖα στοιβάζονται ἀνὰ ἐβδομηντα σὲ κάθε αἶθουσα σημειώνοντας στὸ τετράδιο τὰ γράμματα πού θὰ τοὺς προσφέρουν τὴν ἐλπίδα γιὰ ἓνα καλύτερο αὔριο.

Παιδιὰ ὅπως ὁ δεκαπεντάχρονος Φελίπ, ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ θύματα τροχαίων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ 12 του ἔχασε τὸ ἓνα του πόδι, κάτι πού δὲν τὸν ἔκανε νὰ σταματήσῃ νὰ ἐλπίζῃ. Καὶ ἦταν αὐτὴ ἡ ἐλπίδα πού τὸν ἔφερε στὸν Ἱερὸ Ναὸ μας, δυόμισι ὥρες περπάτημα μετὰ τὶς πατερίτσες, οὕτως ὥστε νὰ τοῦ προσφέρουμε ἓνα «ἀμήχανο δῶρο», ἓνα ξύλινο πόδι.

Παιδιά ὅπως τὰ ἑκατοντάδες πού μπήκαν στὴν αὐτοσχέδια κολυμβήθρα καὶ γεύτηκαν τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας. Καὶ ἦταν ἡ πρώτη φορά στὴ ζωὴ μου πού εἶδα παιδιὰ νὰ γλύφῃ τὶς σταγόνες πού ἔτρεχαν στὸ κεφάλι του ἢ μὲ τὶς χουφτερές του νὰ «κλέβῃ» λίγο ἀπὸ τὸ νερὸ γιὰ νὰ σβήσῃ τὴν ὄψια του. Λίγο ἀπὸ τὸ νερὸ στὸ ὁποῖο εἶχαν μπεῖ ἑκατὸ καὶ πλέον ἄνθρωποι καὶ στὸ ὁποῖο ἤδη ὑπῆρχε ἓνα παχὺ στρώμα λαδιοῦ.

Παιδιά ὅπως αὐτὰ πού περιμένουν στὰ συσσίτια τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ μοιράζουν μιὰ μικρὴ ποσότητα ρυζιοῦ στὰ 3, οὕτως ὥστε νὰ φᾶνε καὶ στὸ σπίτι ὅσοι δὲν κατόρθωσαν νὰ ἔρθουν.

Παιδιά ὅπως οἱ ἔφηβοι πού κουβαλοῦν τὸν ἀσθενῆ συγγενῆ τους σὲ αὐτοσχέδιο φορεῖο 4 ὥρες μέχρι τὸ κοντινότερο νοσοκομεῖο καὶ ὁμῶς γελοῦν. Μὴ μὲ ρωτᾶτε γιατί, τὸ μόνο πού ξέρω εἶναι ὅτι γελοῦν, ἐλπίζουν, ζοῦν.

Παιδιά ὅπως αὐτὸ πού ἤμουν κι ἐγὼ κάποτε κι ἐσὺ καὶ ὁμῶς ξεχάσαμε νὰ εἴμαστε πλέον. Παιδιά ὅπως αὐτὰ πού μᾶς κάλεσε νὰ γίνουμε ξανά ὁ Πατέρας μας, οὕτως ὥστε νὰ κερδίσουμε τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, παιδιὰ ἐνός «Κατώτερου Θεοῦ» κατὰ τὸ κινηματογραφικὸ κλισέ, τὰ ὁποῖα διὰ τὸν λόγο ὅτι εἶναι ἔσχατα, θὰ σωθοῦν μετὰ βεβαιότητος πρῶτα.

† Ὁ Τολιάρης καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης
Πρόδρομος

Βαπτίσεις σὲ λίμνη ἀπὸ τὸν Θεοφ. κ. Πρόδρομο. «οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν...» (Πράξ. 2, 41)

*Άνάμεσα στα παιδιά τό μέλλον τής νεο-
σύστατης Ἐπισκοπής.*

Ἱερὰ Ἐπισκοπή Γκούλου καί Ἀνατ. Οὐγκάντας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας, Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, ἀπό τήν μακρινή Οὐγκάντα καί τήν Ἐπισκοπή Γκούλου καί Ἀνατολικῆς Οὐγκάντας.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τīs εὐχῆς τοῦ Μακαριωτάτου προσπαθοῦμε νά δημιουργήσουμε ἕνα κέντρο συντονισμοῦ στήν νεοσύστατη Ἐπισκοπή Γκούλου, Ἀνατολικῆς καί Βόρειας Οὐγκάντας, ὥστε τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς νά ἔχη ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέσα καί ἐφόδια γιά νά μπορῆ νά προσφέρῃ ἀνάπαυσι σῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων ποῦ διψοῦν νά μάθουν τήν ἀλήθεια, ποθοῦν νά ἀκούσουν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καί τή Μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἦδη ἔχει συσταθεῖ τό Ἐπισκοπικό Συμβούλιο ποῦ ἀνάλογα μέ τīs ἀνάγκες τῆς κάθε περιοχῆς θά συντονίζῃ καί θά βάζῃ προτεραιότητα στά ἔργα τὰ ὁποῖα πρέπει νά πραγματοποιοῦνται.

Στήν Ἱερατική Σύναξι, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε σῆς 18 Ἰουλίου, ὁ κάθε ἱερέας παρουσίασε τīs ἀνάγκες καί τὰ προβλήματα τῆς Ἑνορίας του. Ὁ ἀγῶνας μας εἶναι πολῦ μέγανος καί ὁ δρόμος δύσκολος. Θά πρέπει νά ὀργανωθοῦν ἀκόμη καλύτερα οἱ ἐνορίες καί νά εὐπρεπιστοῦν οἱ Ἱεροὶ Ναοί,

οἱ, ὅπου ὑπάρχουν, καί νά χριστοῦν νέοι Ναοί γιά νά καλύψουν τīs ἀνάγκες τῶν πιστῶν, ἀλλά καί τῶν κατηχουμένων. Ἐκτός βέβαια ἀπό τοῦς Ναοῦς ὑπάρχει ἄμεση ἀνάγκη γιά ἱερὰ σκευῆ, ἱερατικές στολῆς, κατηχητικά βοηθήματα, ἀπό μιά μικρή ἀπλή εἰκονίτσα μέχρι καί βιβλία ποῦ θά μορφώσουν τοῦς ἱερεῖς μας καί τοῦς πιστοῦς.

Τό ἔργο βέβαια δέν περιορίζεται μόνον στόν τομέα τῆς λατρείας, ἀλλά καί σῆς κοινωνικές δομές ποῦ ἔχουν σχέσηι μέ πράγματα ποῦ θά ἀνακουφίσουν τόν πόνο τῶν ἀνθρώπων μέ ἱατροφαρμακευτική φροντίδα, ἀνακαινίζοντας τό μοναδικό στήν περιοχή παλαιό ἱατρικό κέντρο τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, τό ὁποῖο χρειάζεται ἄμεσα τόν ἀνάλογο ἐξοπλισμό, ἀλλά λόγω τοῦ κόστους ὑπάρχει κάποια καθυστέρησι.

Μεγάλη ἀνάγκη καί ἐπιτακτική εἶναι τό χτίσιμο Σχολείων σέ κάθε ἐνορία, γιά νά μὴν χρειάζεται νά διανύουν μεγάλες ἀποστάσεις τὰ παιδιά μας κάτω ἀπό δύσκολες συνθήκες, ποῦ γιά πολλοῦς εἶναι ὁ λόγος ποῦ παραμένουν ἀγράμματα.

Ἡ περιοχή μας εἶναι τόσο φτωχή, ποῦ μέριμνά μας εἶναι νά παρέχουμε στό μέτρο τῶν δυνατοτή-

των μας τροφή και ρούχα σε όλους όσους χτυπούν τη πόρτα της Ἐπισκοπῆς και τῶν Ἱεραποστολικῶν κλιμακίων. Γι' αὐτὸ μέριμνά μας και προτεραιότητα εἶναι νὰ ἀγοράσουμε κάποια ἔκταση στὴν εὐφορη περιοχή τοῦ Παρόγκο τῆς Βόρειας Οὐγκάντας, ὅπου ἀκόμη ἡ τιμὴ τῆς γῆς παραμένει χαμηλὴ, γιὰ νὰ δημιουργηθῆ ἓνα κέντρο, ὅπου θὰ δίνουμε ἐργασία και ἀπὸ αὐτὰ ποὺ θὰ παράγουμε ἀπὸ τὶς γεωργικὲς καλλιέργειες και κτηνοτροφικὲς μονάδες, νὰ μπορούμε νὰ ἀνταπεξερχόμαστε στὰ λειτουργικὰ ἔξοδα.

Βέβαια και ἡ ἀνάγκη γεωτρήσεων γιὰ πόσιμο νερὸ εἶναι μεγάλη. Τὸ κόστος κυμαίνεται ἀνάλογα μὲ τὸ ἔδαφος και τὸ βάθος και ποὺ γιὰ λίγες χιλιάδες εὐρὼ χάνονται ἀνθρώπινες ζωές, γιατί ἀναγκάζονται νὰ χρησιμοποιοῦν ἐπιφανειακὰ μολυσμένα νερά.

Ὡς Ἐπίσκοπος αὐτῆς τῆς νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς Γκούλου, Ἀνατολικῆς και Βόρειας Οὐγκάντας βρέθηκα σὲ δύσκολες καταστάσεις, ἔχοντας νὰ ἀντιμετωπίσω, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δυσκολία τῶν δικῶν μου μετακινήσεων λόγω ἐλλείψεως ιδιόκτητου αὐτοκινήτου τῆς Ἐπισκοπῆς κινούμενος μὲ δανεικὸ, και τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴν ἔνδεια και τὴν ἀμάθεια. Μέρα και νύχτα στρέφω τὸ βλέμμα μου στὸν οὐρανὸ και ζητῶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Φτάνοντας κάποιες στιγμὲς σὲ ἀπελπιστικὲς καταστάσεις γίνεται τὸ θαῦμα. Μὲ μιὰ εἰδοποίησι ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς δίνεται κάποια ἀνακούφισι και σᾶς εὐχαριστοῦμε και σᾶς μνημονεύουμε ὡς συνιεραποστόλους.

Μέχρι νὰ σταθοῦμε στὰ δικά μας πόδια, δεχόμαστε κάθε βοήθεια. Και νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι τίποτα δὲν πάει χαμένο. Ὅλα διαχειρίζονται μὲ φόβο Θεοῦ και περισσὴ ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο ποὺ θὰ ζητήσῃ τὴ βοήθειά μας.

Ἐγὼ, ὡς Ἐπίσκοπος μιᾶς νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς, μὲ τοὺς Ἱερεῖς μου ἀγωνιζόμαστε νὰ κρατήσουμε ζωντανές τὶς ἐνορίες μας μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε. Δὲν χάνουμε τὴν ἐλπίδα μας. Μέλῃμάς μας νὰ κηρυχθῆ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, νὰ γεωργηθῆ κάθε ψυχὴ και νὰ ἀνακουφισθῆ ὁ καθένας ποὺ θὰ μᾶς προσεγγίσῃ.

Σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἐγχείρημα ὅλοι νιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Πάπα και Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας και Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ.Θεόδωρο Β', ὁ ὁποῖος δὲν δίνει ὕπνον τοῖς βλεφάροις του προσευχόμενος γιὰ ὅλους ἐμᾶς και ποὺ δικαίως ὀνομάζεται Πατριάρχης τῆς ἀγάπης και τῆς θυσίας πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Γκούλου και Ἀνατολικῆς Οὐγκάντας Σίλβεστρος.

*Ὁ Θεοφ.
Ἐπίσκοπος
Γκούλου κ.
Σίλβεστρος
βαπτίζει «εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς και
τοῦ Υἱοῦ και
τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος».*

*Ὁ Θεοφ.
Ἐπίσκοπος
Γκούλου
κ. Σίλβεστρος
εὐλογεῖ τοὺς
πιστοὺς.*

Οί πιστοί υποδέχονται με χαρά τόν π.Χαρίτωνα.

Ίερά Ήπισκοπή Γκόμα

Μέ την χάριν του Παναγίου Θεοῦ καί την εύλογία τῆς Α.Θ.Μ Πάππα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄ καί τῆς Ίεράς Συνόδου, ιδρύθηκε τὸ Νοέμβριο 2018 ἡ Ίερά Ήπισκοπή Γκόμα καί στίς ἀρχές τοῦ χρόνου τοποθετήθηκα Πατριαρχικός ἐπίτροπος.

Πού βρίσκεται ἡ Ίερά Ήπισκοπή Γκόμα.

Ἡ Ίερά Ήπισκοπή Γκόμα βρίσκεται στό Ἄνατολικό Κονγκό καί ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ ἐπαρχίες τοῦ Βόρειου Κίβου καί τοῦ Νότιου Κίβου. Ἡ περιοχή αὐτή μέ 124.553 χλμ² ἔκτασι καί 12.427.000 κατοίκους ἀποτελεῖ τῆ πιὸ πονεμένη περιοχή τοῦ Κονγκό μέ 25 χρόνια πολέμου, ἀρρώστιες ὅπως ἡ θανατηφόρα ἐπιδημία τῆς Ἔμπολας καί πολλοὺς θανάτους, περιοχή μέ ἀπελπισμένες καί καταδικασμένες ψυχές. Σ΄ αὐτὴ τὴν περιοχή ἀνέτειλε τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας γιὰ νὰ φέρη ἐλπίδα, γαλήνη, δύναμι καί ζωὴ στίς ταπεινὲς αὐτὲς ψυχές μέ τὴν ἴδρυσι τῆς Ήπισκοπῆς. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν.

Ἡ περιοδεία μας στὴν πονεμένη γῆ.

Μέ τὴν εύλογία τῆς Α.Θ.Μ. Πάππα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄ φτάσαμε στὴν ἱεραποστολική μας ἔδρα, στὴν πόλι Γκόμα, πρωτεύουσα τοῦ Βόρειου Κίβου ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τῆς Ήπισκοπῆς μας. Τί βρήκαμε; Οὔτε σπίτι νὰ μείνουμε, οὔτε ἐκκλησία, ἀλλὰ τίς καλὲς ψυχές τῶν κατηχουμένων, περίπου τριάντα πέντε, ἕναν

Ἕλληνα πολίτη, πολλὰ δάκρυα χαρᾶς καί ἐλπίδος ἀπὸ τίς πονεμένες ψυχές ποὺ μᾶς περίμεναν μέ ἀγωνία νὰ ἀκούσουν τὸν θεῖο λόγο, νὰ δοῦν νὰ γίνη μιὰ Θεῖα Λειτουργία, νὰ παραμένη ἀναμμένη ἢ φλόγα τῆς ἐλπίδος τους. Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων πρώτη Θεῖα Λειτουργία σὲ μιὰ τάξι ἑνὸς σχολείου, ποὺ μᾶς παραχώρησαν γιὰ τὴν ἡμέρα, καί κηρύξαμε τὸν θεῖο λόγο.

Τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα κάναμε τὸν γύρο τῆς Ήπισκοπῆς μας, νὰ ἐνημερωθοῦμε ἀπὸ τοὺς συνεργάτες ποὺ βρίσκονται ἐπὶ τόπου καί νὰ κανονίσουμε τὴν πορεία μας.

Ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴ πόλι Μπουκάβου (BUKAVU), πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Νότιου Κίβου, ὅπου μᾶς περίμενε μέ ἀγωνία μιὰ ομάδα κατηχουμένων στοὺς ὁποίους μεταφέραμε τίς εύχές τοῦ Πατριάρχου μας καί τοὺς μοιράσαμε διάφορα βιβλία γιὰ νὰ μελετήσουν γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία.

Ἐπόμενο βῆμα, στὴν πόλι Καμανιόλα, ὅπου συναντήσαμε τὸν π.Δημήτριο Ριζίκι, ἐφημέριο τῆς ἐνορίας Ἁγίου Βασιλείου UVIRA, καί τοὺς ἐνορίτες τῆς ἐνορίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Καμανιόλας, ὅπου τελεῖται κατὰ καιροὺς Θεῖα Λειτουργία ἀπὸ τὸν π. Δημήτριο. Ἡ ἐνορία ἀποτελεῖται ἀπὸ σχεδὸν 200 πιστοὺς καί κατηχούμενους.

Ἐπειτα πήγαμε στὴ πόλι Οὐβίρα, (UVIRA), στὴν ἐνορία τοῦ π.Δημητρίου, στὸν Ἅγιο Βασίλειο,

**Ὁ Πατριαρ-
χικός Ἐπίτρο-
πος Γκόμας
Ἀρχιμ. π.Χα-
ρίτων Μου-
σουγγαΐ τελεῖ
βαπτίσεις σέ
ποτάμι.**

μεγάλο ναὸ μὲ σχολικὸ κτίριο, ὅπου μᾶς περίμενε πλήθος διψασμένου κόσμου. Νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι τὰ κτίρια ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ κτιστήκαν ἀπὸ τὸν π.Δαμασκηνὸ Γρηγοριάτη στὰ ἱεραποστολικά του χρόνια στὴν περιοχὴ.

Ἐν συνεχείᾳ, πήγαμε στὴ πόλι Μακομπόλα, μὲ τοὺς πατέρες Δημήτριο καὶ Κλήμη, στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔργο τοῦ π. Δαμασκηνοῦ.

Τέλος πήγαμε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Μπουρούντι καὶ Ρουάντα νὰ συναντήσουμε τὸν Σεβασμιώτατο Ἰννοκέντιο γιὰ νὰ μᾶς φωτίσει μὲ τὴν ἐμπειρία του, διότι γιὰ καιρὸ εἶχε τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Τί κάναμε;

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς περιοδείας μας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου, ἐκτός ἀπὸ τὶς Θεεῖς Λειτουργίες ὠμιλοῦσαμε στοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς κατηχούμενους, ὅπου τοὺς βρῖσκαμε, ἀφοῦ διασχίζαμε ποτάμια, λίμνες, δάση γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας. Καταφέραμε νὰ βαπτίσουμε τοὺς πρώτους χριστιανούς, 19 νεοφώτιστους στὴ Γκόμα, καὶ τελέσαμε καὶ τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου μέσα σ' ἓνα γραφεῖο ἐνὸς βουλευτοῦ, διότι στὸ σχολεῖο ποὺ τελέσαμε τὴ πρώτη Θεία Λειτουργία, εἶχε μάθημα!

Μέγας εἶναι ὁ Παντοδύναμος Θεὸς μας. Ἐκεῖνη τὴ μέρα ποὺ μᾶς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ βαπτίσουμε τοὺς πρώτους μας χριστιανούς στὴν Γκόμα, εἶχαμε ἓνα ἐπεισόδιο. Κατεβήκαμε μὲ τοὺς κατηχούμενους στὴ Λίμνη Κίβου, ὅπου θὰ γίνονταν ἡ βάπτισι, στή-

σαμε τὸ τραπέζι μας καὶ ἐνῶ ξεκινούσαμε, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ποὺ βλέπανε γιὰ πρώτη φορὰ ἓνα παπὰ μὲ μαῦρα ράσα, νόμιζαν ὅτι ἦμασταν μάγοι καὶ κάλεσαν τὴν ἀστυνομία. Ἦρθε ἡ ἀστυνομία, δὲ μᾶς πείραξε, οὔτε μᾶς ρώτησε κάτι. Ἀπλὰ μᾶς παρατηροῦσαν μαζὶ μὲ τοὺς κατοίκους καὶ ἔλεξαν: «Δὲν εἶναι μάγοι, φορᾶνε σταυροὺς, χριστιανοὶ πρέπει νὰ εἶναι, ὄχι σὰν τοὺς ἄλλους». Παρὰ τὰ δυνατὰ κύματα τῆς λίμνης, τὸν καιρὸ ποὺ σκοτεινίαζε, διότι ἦταν ἀπόγευμα πρὸς νύχτα, στοὺς κατοίκους ποὺ δέχονταν στὴν ἀρχὴ καὶ τὴν ἀστυνομία, τελέσαμε τὸ μυστήριον τῆς Βαπτίσεως. Ὅταν τελειώσαμε τὴν βάπτισι, οἱ κάτοικοι ποὺ εἶχαν καλέσει τὴν ἀστυνομία μᾶς παρακαλοῦσαν ταπεινὰ νὰ τοὺς βαπτίσουμε. Τοὺς εἶπαμε πῶς θέλει κατήχησι, καὶ ἂν ὅλα πᾶνε καλά, θὰ γίνη.

Τί ἔχει ἡ Ἐπισκοπὴ μας.

Ἡ Ἐπισκοπὴ μας ἔχει 12 ἐνοριακὲς κοινότητες, δυὸ πρεσβυτέριους, τρεῖς ναοὺς καὶ ἓνα σχολεῖο σὲ ἄλλη ἄκρη γιὰ μιὰ τέτοια ἔκτασι καὶ πληθυσμὸ.

Τί ἀνάγκες ἔχουμε.

Τὸ κέντρο τῆς Ἐπισκοπῆς μας δὲν ἔχει τίποτα: Σπίτι νὰ μείνουμε, γραφεῖο, ἐκκλησία, τρόπος μετακινήσεως καὶ ὅ,τι ἄλλο μπορεῖτε νὰ φανταστήτε. Ἔχει πολλὴ δουλειὰ νὰ γίνη κυρίως σὲ αὐτὴ τὴν πονεμένη περιοχὴ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἀρχιμ. Χαρίτων Μουσουγγαΐ

Ο π. Παῦλος βαπτίζει με εὐλάβεια καὶ τάξι, ὅπως διδάχθηκε στοῦ σταυρόσχημο βαπτιστήριο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στην Κανάνγκα.

π. Παῦλος Mukengeshayi

Ἀπό τό ἐπίγειο στό οὐράνιο θυσιαστήριο

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων 1984!

Στόν Ἅγιο Ἀνδρέα Kananga:

Ἄξιος, ἄξιος! Ὁ π. Παῦλος!

Μιά ἱερή διακονία ἄρχιζε.

35 χρόνια μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα!

Ὅπως τοῦ δίδαξε ὁ μακαριστός π. Χαρίτων!

Μέ τή σειρά του καταρτίζει νεώτερους ἱερεῖς!

Ὁ ἴδιος στούς ὄρθρους, στούς ἑσπερινούς, σέ κάθε ἀκολουθία παρών!

Εἶχε πεί μιά μέρα, πού ἦρθε βρεγμένος ὡς τό κόκαλο στό Ναό: *«Ὁ π. Χαρίτων ἔλεγε: καί νά βρέχη καί νά χαλάη ὁ κόσμος, ἐσεῖς ἐδῶ· νά σᾶς βρίσκουν οἱ πιστοί στό Ναό».*

Ὁ λειτουργός τοῦ Ὑψίστου!

Στό μικρό ἐξομολογητήρι ξεκούραζε ψυχές.

Καί λίγες μέρες πρό τῆς ἐκδημίας του πρόθυμος γιά τήν ἐξομολόγησι τῶν μαθητῶν παρά τή σωματική του ἀδυναμία.

Ὁ π. Παῦλος ὁ Πνευματικός!

Τά μακρινά χωριά τόν γνώρισαν ὡς ἀκούραστο

ἱεραπόστολο!

Μέ τή βαλίτσα γεμάτη μέ τά ἀπαραίτητα τῆς Θείας Λειτουργίας (ἔπρεπε νά λειτουργήσῃ σέ πρόχειρα ὑπόστεγα), πήγαινε στά χωριά νά κατηχήσῃ, νά ἐξομολογήσῃ, νά λειτουργήσῃ, νά κοινωνήσῃ.

Ὁ π. Παῦλος στίς περιοδεῖς του!

Ἡ Θεία Λειτουργία ἔχει τελειώσει!

Ἐπάρχουν ἀνήμποροι καί ἀσθενεῖς πού περιμένουν τόν Ἄρτο τῆς ζωῆς!

Ἐτοιμος ὁ π. Παῦλος μέ τά Τίμια Δῶρα νά πάη νά προσφέρῃ στίς ψυχές Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ!

Μένει στή σκέψι μας ἡ εἰκόνα τοῦ π. Παύλου μέ τή Θεία Κοινωνία!

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων 2019!

«Ἀνάπαυσον, Σωτήρ ἡμῶν, Ζωοδότα, ὄν μετέσθησας...»

Τώρα στό οὐράνιο Θυσιαστήριο δέεται: Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν· ἰδιαίτερα τῆς Kananga, πού ἀγάπησε καί διηκόνησε μέ θαυμαστό ζῆλο, μέ πνεῦμα θυσίας!

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του!!!

Φ.Υ.

Ἀδελφή Ἰωάννα, Soeur Jeanne!

Ἡ ἀδελφή Ἰωάννα Στεφανίδου, μέλος τῆς ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος «ΤΑΒΙΘΑ», δέν εἶναι πιά μαζί μας!

Τήν κάλεσε κοντά Του ὁ Κύριος στίς 3 Ἰουλίου 2019.

Μιά πορεία διακονίας καί ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς ἔφτασε στόν προορισμό της.

Τό εἶπε ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος: *«Ὅπου εἶ-*

μί Ἐγώ, ἐκεῖ καί ὁ διάκονος ὁ ἐμός ἔσται» (Ἰω. ιβ 26).

Τώρα βρίσκεται στή χαρά τοῦ Παραδείσου, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοι ἀναπαύονται.

Ἡ ζωή της ἦταν προσφορά στόν ἄρρωστο ἀδελφό. Χρόνια στά χειρουργεῖα τοῦ Νοσοκομείου «Ἐρυθρός Σταυρός», σιωπηλή καί προσευχομένη δίπλα στούς χειρουργούς, ἀεκίνητη, πολύτιμη βοηθός.

**Ἡ Ἀδελφή
Ἰωάννα μέ τήν
Ἀδελφή Ὀλγα,
κατά τήν ὑποδο-
χή τοῦ μακαρι-
στοῦ Μητροπο-
λίτου Τιμοθέου.
Στό μέσον ὁ
π. Ἰγνάτιος.**

Ἡ παρουσία της ἐνέπνεε σιγουριά σέ γιατρούς καί ἀσθενεῖς!

Μεγάλος χειρουργός τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐκφράστηκε μέ συγκίνηση: «Σέ δύσκολα περιστατικά ἔλεγα τό χειρουργεῖο θά πάη καλά. Ἡ ἀδελφή Ἰωάννα προσεύχεται!».

Ὅμως τό 1983 ὁ Θεός τήν κάλεσε νά συνεχίσει τή διακονία της κάπου ἄλλου, κάτω ἀπό ἄλλες συνθήκες.

Φορῶντας τή λευκή στολή τῆς ἀδελφῆς, κατέβηκε στήν Kananga τοῦ Congo, ὑπακούοντας στό θεῖο κάλεσμα, στήν Ἐξωτερική Ἱεραποστολή!

Μιά καρδιά γεμάτη ἀγάπη! Μιά παρουσία χαρούμενη καί ταπεινή!

Φόρεσε πάλι τό λέντιο γιά νά διακονήσῃ τούς ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ στήν Ἀφρική!

Τό χέρι περιποιόταν πληγές, δρῶσιζε φλογισμένα ἀπό τόν πυρετό μέτωπα καί τό στόμα πρόσφερε λόγο οἰκοδομητικό, παρηγορητικό, πνευματικό.

Συχνά ἔλεγε: «Ἐνα χᾶδι στοργικό ἀνακουφίζει τόν ἄρρωστο, τόν πονεμένο».

Εἶχε ἔγνοια γιά τήν ὑγεία τοῦ σώματος, ἀλλά καί γιά τήν ὠφέλεια τῆς ψυχῆς.

Σπουδαία ἦ προσφορά της καί στήν κατήχησι τῶν νεαρῶν κοριτσιῶν.

Μαζί μέ τίς ἄλλες ἀδελφές νοσηλεύτριες, πού ἄφηνε πίσω της νά συνεχίσουν τό ἱερό ἔργο τῆς διακονίας τῶν ἀδελφῶν μας, ἀνακούφιζε τόν πόνο καί καθοδηγοῦσε ψυχές.

Γιά 27 ὀλόκληρα χρόνια τήν ἐβλεπες νά σκύβῃ μέ στοργή πάνω ἀπό τούς ἀσθενεῖς πού μέ δυσκολία ἔρχονται στήν Ἱεραποστολή, ἰδιαίτερα τά Χριστοῦγεννα καί τό Πάσχα, πού ἔφταναν ὕστερα ἀπό μιά κοπιαστική καί πολύωρη ὁδοιπορία.

Προσφερόταν ὀλόψυχα ἀψηφῶντας τόν κόπο καί

τά δικά της θέματα ὑγείας.

Σοβαρό πρόβλημα καρδιάς τήν ἀνάγκασε νά ἐπιστρέψῃ στήν Ἑλλάδα.

Φεύγοντας γύρισε καί κοίταξε μέ δακρυσμένα μάτια τόν ἀγρό πού ἄφηνε πίσω της... «Ὅπως θέλει ὁ Θεός», ψιθύρισε καί ἄφησε τόν ἑαυτό της στά χέρια Του!

Ἀκόμη καί μέσα στό Νοσοκομεῖο διατηροῦσε τό χαμόγελο καί τήν εἰρηνική διάθεσί της.

Μέχρι τέλους! Ὑπέμεινε μέχρι τέλους!

Ὅσοι τήν γνώρισαν ὠφελήθηκαν. «Μάνα» τήν ἀποκαλοῦσαν. Μᾶς τό θύμισαν μέ λόγια συγκινητικά ὅσοι Καναγκέζοι βρέθηκαν στήν ἐξόδιο ἀκολουθία.

Δέν ἄφησε κάποια συνηθισμένη διαθήκη.

Ἄφησε ὅμως παράδειγμα ἀγίας ζωῆς καί ἀγίου τέλους.

Ἄφησε παράδειγμα προσευχομένου ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Μ., στό ἄκουσμα τῆς ἐκδημίας της, εἶπε μέ δάκρυα: «Δέν ξεχνῶ. Μέ ἔμαθε νά προσεύχωμαι».

Ἄφησε παράδειγμα ψυχῆς γνήσια ἀφιερωμένης στόν Θεό καί στήν χωρίς διακρίσεις διακονία τῶν ἀδελφῶν.

Συχνά ἔλεγε: «Εὐλογημένη ταπείνωσι! Πότε θά σέ ἀποκτήσουμε;»

Ἄφησε παράδειγμα θυσιαστικῆς ἀγάπης καί ἀθωοῦ βου προσηφοῦ.

«Τί θέλετε; Θά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε καί θά βοηθήσῃ ὁ Θεός».

Τώρα μέ τή λευκή στολή τῆς ψυχῆς κοντά στό Θεό, πού ἀγάπησε, ἄς Τόν παρακαλῆ γιά ὅλους· γιά τήν Ἀδελφότητά της, γιά ὅσους βρίσκονται στό κρεβάτι τοῦ πόνου, γιά τήν Ἱεραποστολή.

Αἰώνια ἡ μνήμη τῆς ἀδελφῆς Ἰωάννας Στεφανίδου!

φ.γ.

Πιστοί πρό του κτιρίου τής 1.Μονής, που τμήμα της διακρίνεται στο βάθος.

Στά πρόπυλα τής 1.Μονής ομάδα πιστών.

Ο Ναός τής Αγίας Παρασκευής, που οικοδομείται μπροστά από τό κτιριακό συγκρότημα τής 1.Μονής.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΠΟΥΣΑΝΑ ΟΥΓΚΑΝΤΑΣ

Αγαπητὲ ἐν Χριστῷ Πρόεδρε κύριε Νικόλαε Σίμο και ἀγαπημένα μᾶς ἀδέρφια,
Εὐλογεῖτε και νὰ χαίρεστε πάντοτε ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Εὐρισκόμενοι και πάλι στήν ἀγαπημένη μας Ἑλλάδα, στή Μονή τῆς μετανοίας μας, γιά τό πανηγύρι και τή γιορτή τῆς ἀγίας μας Παρασκευῆς, τῆς προστασίας μας, (τό ὁποῖο μέ τή χάρι Της μέ πολύ λαμπρότητα τελέστηκε) ἐπικοινωνοῦμε μαζί Σας και θέλουμε πολύ, πάρα πολύ, μέσα ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας, νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε γιά τή μεγάλη προσφορά και δωρεά σας πρὸς τό Μοναστηράκι μας, ἐκεῖ στήν Οὐγκάντα, στο χωριὸ Μπουσάνα τῆς ἐπαρχίας Τόγκολο, δίπλα στήν ἀπέραντη λίμνη Βικτώρια.

Ἡ δωρεά τῶν 9.000 εὐρώ, που μᾶς ἀποστείλατε, μέσω του Γέροντά μας, τοῦ π. Χρυσοστόμου, τοῦ ἡγουμένου τῆς μητέρας Μονῆς μας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων, εἶναι τόσο μεγάλη και σημαντική, γιά τὴν σιγά-σιγά ὀλοκλήρωσι τοῦ καθολικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς μας στήν Οὐγκάντα, που χτίζουμε στο ὄνομα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (μεγάλη ἢ χάρι της...).

Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ προχωρήσαμε στο σοβάνισμα και τελειώσαμε τὰ χοντρά σοβανίσματα μέσα και ἔξω ἀπό τό Ναό. Ἦρθαμε στή Ἑλλάδα τέλος Ἰουνίου γιά τὴν πανηγύρι και θὰ ἐπιστρέφουμε τέλος Αὐγούστου, γιά νὰ συνεχίσουμε σοβανίζοντας τὰ ψιλὰ, φτιάχνοντας τό πάτωμα μέ πλακάκια (166τ.μ.) και διαμορφώνοντας τὸν χώρο γύρω ἀπό τὸν Ναό τῆς Ἁγίας μας. Ἦρθαμε και φέραμε μαζί μας τὸν δεῦτερο δόκιμο, ἀδελφὸ Δημήτριο, που θὰ παραμείνη στήν Ἑλλάδα, στή Μονή τῆς μετανοίας μας, μετὰ τὸν δόκιμο Σπυριδῶνα (που εἶναι τώρα ρασοφόρος μοναχὸς Παρασκευιανός), γιά νὰ μαθητεύση στή μοναχική ζωὴ και νὰ γίνη μοναχός. Εὐχηθεῖτε νὰ τὸν χαριώση ὁ Θεὸς και νὰ γίνη ἕνας εὐλογημένος μοναχός!

Γιά τὴ συνέχεια σχεδιάζουμε μέ τό Γέροντα, πρῶτα ὁ Θεός, νὰ συνεχίσουμε τίς ἐργασίες, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθῇ ὁ Ναὸς και νὰ κάνουμε, ἂν εἶναι δυνατὸν, ἐγκαίνια.

Σᾶς στείλαμε φωτογραφίες περὶ τό τέλος Μαΐου, ὅπου φαίνεται ἡ φάσι τῶν ἐργασιῶν στο Ναό.

Ἡ ἀγία Παρασκευὴ εἶναι κοντά μας και μᾶς βοηθᾷ συνεχῶς. Αὐτὴ φώτισε ἐσᾶς και τό σεβαστό

δωρητή και εύεργέτη μας να μᾶς βοηθήσετε στὴν πιὸ δύσκολη φάσι. Γι' αὐτὸ σᾶς μνημονεύουμε καθημερινὰ στὶς Θεῖες Λειτουργίες και τὰ ὀνόματα τοῦ δωρητῆ, ποὺ εἶναι εύεργέτης μας, ἀλλὰ και στὸ κομποσκοῖνι μας.

Προχωρᾶμε λοιπὸν στὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ Μοναστηριοῦ μας και στὴν ἐκπλήρωσι κάθε ἡμέρα τῆς μοναχικῆς ζωῆς και τοῦ ἱεραποστολικοῦ σκοποῦ τοῦ Μοναστηριοῦ μας, σιγὰ-σιγὰ και σταθερά, με τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, με προσοχή, προσευχή, ὑπακοή στὸ Γέροντά μας, εὐλογία και συνεννόησι με τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κύριο Ἰωνᾶ, ποὺ εἶναι προστάτης και πατέρας μας και κτίτορας τοῦ Μοναστηριοῦ μας, ἀλλὰ και με σύνεσι και ὑπομονή. Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ εἶναι κοντὰ μας, πράγμα ποὺ τὸ ζοῦμε, μέσα ἀπὸ τὴ ζωντανὴ πίστι και τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ. Θυμόμαστε πόσο μᾶς βοήθησε στὰ προβλήματα γιὰ νὰ βροῦμε τὸ νερό, με τὴ γεώτρηση ποὺ ὁ Σύλλογός σας με ἀγάπη χρηματοδότησε.

Τότε, τὸ 2017, ποὺ προσπαθοῦσαμε νὰ βροῦμε τὸ νερό, ἔγιναν πολλές ζημιές. Στὴν πρώτη τρύπα ποὺ ἐπιχείρησε τὸ μηχανήμα-γεωτρύπανο, τὸ τρυπάνι ἔσπασε μέσα στὴ γῆ. Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες κάναμε δευτέρη προσπάθεια, πάλι τὸ τρυπάνι ἔσπασε και ὁ ἐργολάβος πῆρε τὸ μηχανήμα και ἔφυγε θυμωμένος. Ἐμεῖς μείναμε πίσω λυπημένοι, μὴ μπορώντας νὰ συνεννοηθοῦμε με τὸν μάστορα. Μέσα στὴν ἀπελπισία μου, πῆρα μιὰ χάρτινη εἰκόνα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς και μιὰ τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, τὶς κόλλησα μεταξύ τους (ἤξερα ἀπὸ τὸ Γέροντα ὅτι στὴ Μονὴ τῆς μετανοίας μας στὰ Μέγαρα ὁ ἅγιος Πορφύριος εἶχε ὑποδείξει τὸ 1984 τὸν τόπο ποὺ ἔπρεπε οἱ Πατέρες νὰ κάνουν γεώτρηση γιὰ νὰ βροῦν νερό, ὅπου και βρῆκαν τελικὰ και παίρνουν νερό και ὑδρεύεται ἡ Μονὴ Μαζίου μέχρι σήμερα). Πῆρα τὶς εἰκόνες και τὶς ἔριξα μέσα στὴν τρύπα, ποὺ εἶχε κάνει τὸ γεωτρύπανο, δεμένες ἀπὸ ἓνα σπάγγο. Ὅλοι μαζί γονατίσαμε ἐκεῖ γύρω και παρακαλέσαμε τὸ Θεὸ και τοὺς ἁγίους νὰ μᾶς βοηθήσουν. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα τραβήξαμε τὸ σχοινάκι και βγάλαμε τὶς κολλημένες μεταξύ τους εἰκόνες τῶν ἁγίων (Παρασκευῆς και Πορφυρίου) και τὶς βρήκαμε βρεγμένες μέχρι τὴ μέση! Τότε με πολλὴ χαρὰ και σιγουριά ἐπέμεινα στὸν ἐργολάβο, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ ξανάρθη, νὰ συνεχίσῃ τὴν τρύπα με νέο τρυπάνι. Καί, ὦ! τοῦ θαύματος! δὲν ἔγινε ζημιὰ και βρέθηκε νερό! Μεγάλη ἡ Χάρις τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς και τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου!

Σᾶς στέλνουμε τὴν ἀπόδειξι τῶν 9.000 εὐρώ, φωτογραφίες σᾶς ἔχουμε ἤδη στείλει, και ὅταν γυρίσουμε και προχωρήσουμε τὶς ἐργασίες, θὰ στείλουμε και πάλι φωτογραφίες.

Ἱερομ. Πρόδρομος & ἀδελφοὶ ἀπὸ Οὐγκάντα

Ὁ π. Πρόδρομος τελεῖ βαπτίσεις στὸ ἐσωτερικὸ παρεκκλήσιο τῆς Μονῆς.

Κοινὴ τράπεζα ἔπειτα ἀπὸ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσι.

Λειτουργία στὸ νέο Ἱ.Ναό, ποὺ ἀκόμη ἔχει ἐλλείψεις, ἔπειδὴ τὸ παρεκκλήσιο εἶναι μικρό.

Μαίρη Α. Καραχάλιου

Μέ τις εύλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.Χρυσοστόμου έτελέσθη ή εξέδιος Άκολουθία *της άειμνήστου Μαίρης Αναστασίου Καραχάλιου, Γενικής Γραμματέως του Ίεραποστολικού Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»*, στον Ί.Ναό του Άγιου Άνδρέου του Συλλόγου, Μιαούλη 68 στην Πάτρα.

Παρέστη πλήθος κόσμου που κατέκλεισε τόν Ί. Ναό, τήν αίθουσα και τόν γύρω χώρο έκδηλώνοντας μέ τήν παρουσία του τόν σεβασμό και τήν εκτίμησι στό πρόσωπο τής μεταστάσης.

Τήν κατανυκτική Άκολουθία έτέλεσε ό Θεοφιλέστατος Ήπίσκοπος Κερνίτης κ.Χρυσάνθος συμπαραστούμενος άπό τούς Πανοσιολογιωτάτους Άρχιμανδρίτες π.Σωτήριο Τσάφο, π.Βασίλειο Μπλάννα, π.Γαβριήλ Χριστόπουλο, π.Άμβρόσιο Γκουρβέλο, τόν πρωτοπρεσβύτερο π.Νικόλαο Μεσσαλαΐ, τόν πρεσβύτερο άπό τήν Ήρά Μητρόπολι Ήλείας π.Νικόλαο Κολοβό και τόν ιερολογιώτατο διάκονο Άνδρέα Θεοδωράτο.

Στό αναλόγιο προεξήρχε ό Πρωτοψάλτης κ.Αρσιειδής Μπουχαγιέρ.

Παρέστη συμπροσευχομένη άντιπροσωπεία άπό μοναχές τής Ήραΐς Μονής Άγιου Ίωάννου Θεολόγου Βερίνου.

Όμιλίες έξεφώνησαν:

Ό Θεοφιλέστατος Ήπίσκοπος Κερνίτης κ.Χρυσάνθος. Κατ' άρχήν μετέφερε τά θερμά συλλυπητήρια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.Χρυσοστόμου, που άπουσίαζε εύρισκόμενος σέ προσκυνηματική έκδρομή στους Άγίους Τόπους, ό όποίος και

θά τελοΰσε τρισάγιο γιά τήν άνάπαυσι τής ψυχής της στον Πανάγιο Τάφο.

Ό Θεοφιλέστατος άπηύθυνε λόγια παρηγορητικά γιά τούς οικείους της. Ήπίσης αναφέρθηκε στήν μεγάλη προσφορά στό έργο τής Ίεραποστολής και στους άγώνες τούς πνευματικούς, γιά τόν άγιασμό και τήν σωτηρία της.

Ό Παν. Άρχιμ. π.Βασίλειος Μπλάννας, προϊστάμενος τής Άδελφότητας Θεολόγων «Η ΖΩΗ», ό όποίος έξέφρασε τίς προσωπικές έμπειρίες του γιά τήν άγωνιστική διάθεση, τήν εύλάβεια και τήν συμμετοχή στή ζωή τής Ήκκλησίας που είχε ή αείμνηστος.

Άκολούθησε ό Πρόεδρος του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» κ. Νικόλαος Σίμος ή όμιλία του όποίου παρατίθεται κατωτέρω και τέλος ό κ.Ρωμανός Μιλάντου μεταπτυχιακός άπό τό Κογκκό Μπραζαβίλ άνπιπροσωπεύοντας τούς Άφρικανούς άδελφούς μας, έξέφρασε τήν εύγνωμοσύνη τους γιά τίς θυσίες και προσφορά της στον Εύαγγελισμό των Άφρικανών.

ΜΑΙΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

«Μία έκλεκτή, εύγενής, άθόρυβος έργάτις του αγαθοΰ, καταξιωμένη σύζυγος και μητέρα, εύϋπόληπτο μέλος τής πατραϊκής κοινωνίας, εύσυνειδητη δημόσιος λειτουργός και γνωστή γιά τήν ένεργό συμμετοχή της σέ Ίεραποστολικές, φιλανθρωπικές, κοινωνικές δραστηριότητες, έξεδήμησε άπρόσμενα προς Κύριον χθές 19 Σεπτεμβρίου.

Σήμερα τελείται ή εξέδιος άκολουθία σ' αυτόν τόν Ήρό Ναό, χώρο που ύπεραγαπούσε, σύμφωνα μέ τήν έπιθυμία της που είχε έκφράσει στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο κατά τά Έγκαΐνια του Ναοΰ, ό όποίος έδωσε τήν εύλογία του.

Βαθιά θλίψις και όδύνη διακατέχει όχι μόνο τήν οικογένειά της, αλλά και όλους που συγκεντρωθήκαμε έδώ γιά νά προπτεΰμουμε μέ έξοδοίους ύμνους και προσευχές.

Ή έλπίδα τής Άναστάσεως άποτελεί παρηγορία γιά τά παιδιά και τούς συγγενείς της, όπως και σ' έμάς που τήν γνωρίσαμε ως άφοσιωμένη συνεργάτιδα.

«Η ψυχή αυτής έν αγαθοίς άύλισθήσεται».

Η αείμνηστος σεβαστή Μαίρη Καραχάλιου γεννήθηκε στο Χάβαρι τής Ήλείας, όπου ό πατέρας της ήταν ίατρός. Περάτωσε τίς σπουδές της στον Πύργο. Παντρεύτηκε τόν γνωστό και έκλεκτό θεολόγο Λυκειάρχη Άναστάσιο Καραχάλιο. Άπέκτησαν δύο γιούς και μία κόρη, γνωστούς έπιστήμονες που μέ άφοσίωσι προσφέρουν τίς πολύτιμες ύπηρεσίες τους στον εύαίσθητο τομέα τής ύγείας. Ό Θεός τήν άξίωσε νά χαρή και τίς έγγονές της μέ πανεπιστημιακές και μεταπτυχιακές σπουδές στην Έλλάδα και τό έξωτερικό σέ τομείς τής ίατρικής.

Ή μακαριστή ήταν ύπάλληλος του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και ύπηρετήσε στον Πύργο, Άθήνα και Πάτρα.

Ή εύσυνειδησία, ή μεθοδικότητα, τό πνεΰμα συνεργασίας που τήν κοσμοΰσαν τήν άνΰψωναν στην

έκτίμησι τῶν συναδέλφων της.

Παρά τίς οικογενειακές φροντίδες, ἄοκνο ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον της καί ἡ προσφορά της σέ ἔργα χριστιανικῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας, ἀλληλεγγύης καί συμπαραστάσεως σέ ἀνάγκες συνανθρώπων μας.

Ἡ πίστι της στόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, ἡ συχνή συνειδητή συμμετοχή της στά Ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας τήν ἐνδυνάμωναν καί τῆς χάριζαν τήν γαλήνη, ἡ ὁποία τήν χαρακτήριζε.

Ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς Ἱεραποστολῆς, ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστός Ἱεραπόστολος πατήρ Χαρίτων Πνευματικός, τόν ὁποῖον ἐγνώρισε, δονοῦσε τήν ὑπαρξί της. Τό σεμνό, ταπεινό καί θυσιαστικό του φρόνημα τήν ἐνέπνεαν.

Μέ τόν ἀείμηστο σύζυγό της εἶχαν διατελέσει ἐπί χρόνια τακτικά μέλη τοῦ ἐν Πάτραις Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Ἐπί τριάντα χρόνια μέχρι καί τῆς τελευταίας της ἀναπνοῆς διακονοῦσε ὡς Γενική Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τά μέλη τοῦ ὁποίου μέ πολλή συγκίνησι ἐνθυμοῦνται τόν ἦπιο ἀλλά καί δραστήριο χαρακτήρα της, τούς εὐγενικούς τρόπους κατά τήν συνεργασία, μέ συνετές εὐστοχες καί μετρημένες τοποθετήσεις.

Καθημερινά προσέφερε τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες της στό γραφεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς. Παρακολουθοῦσε καί διεκπεραίωνε τήν ἀλληλογραφία. Ἀπό τά μετόπισθεν συνέβαλλε τά μέγιστα στήν διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας στά Ἔθνη πού διεπότιζε τήν ὑπαρξί της.

Μέ τήν εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος της ἤλκυε ἄτομα γιά συνεργασία.

Ἐχαίρε ἰδιαίτερα καί συνέβαλλε τά μέγιστα σέ κάθε δραστηριότητα τοῦ Συλλόγου. Οἱ προσευχές της καί ἡ ὄλη της ἐπιθυμία νά ὀλοκληρωθοῦν οἱ ἐργασίες στόν πάνσεπτο τοῦτο Ἱερό Ναό τήν συνέχαν. Ἀθόρυβα, ὅπως τό συνήθιζε, συνέβαλε γιά τήν ἀνιογράφησι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τό πρώτο ἔργο τῆς ἀνιογραφήσεως ἡ Πλατυτέρα, ἡ σύνθεσις τοῦ Μουσικοῦ Δείπνου καί οἱ μορφές τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, τῆς κόγχης τοῦ Ἱεροῦ, ἀποτελοῦν σεμνή της δέησι.

Ἡ συμμετοχή της στόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο

τοῦ Πρωτοκλήτου καί σέ ἄλλες ἐκκλησιαστικές δραστηριότητες τῆς ἔδιναν ἰδιαίτερη χαρά. Στήν Χριστιανική Στέγη Πατρῶν οἱ προσφορές της ὑπῆρξαν σημαντικές.

«Ἔγνων Κύριος τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν».

Ἡ ἀγαθότητα τοῦ ἐν Τριάδι Ἀληθινοῦ Θεοῦ τῆς χάρισε ἀνώδυνα καί εἰρηνικά τέλη. Μέ τήν αἰσιοδοξία καί τήν προσευχή στά χεῖλη της ἀνεχώρησε γιά τήν αἰωνιότητα.

«Δικαίων ψυχαί ἐν χειρί Θεοῦ καί οὐ μὴ ἄνηται αὐτῶν βῆσανος.»

Ἀπό τόν θρόνο τῆς Χάριτος ἡ σεβαστή καί ἀγαπητή μας κυρία Μαίρη, πού τώρα μᾶς λείπει καί αἰσθανόμεστε ἐντονα τήν ἀπουσία της, θά δεῖται γιά τά ἐλκεκτά παιδιά της, τά ἐγγόνια της, τούς συνεργάτες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί γιά κάθε ἓνα πού εἶχε τήν εὐνοια νά τήν γνωρίση.

Οἱ Ἀφρικανοί ἀδελφοί μας πού δέχθηκαν τήν ἀπλόχερη ἀγάπη της, οἱ πονεμένοι, οἱ πτωχοί καί καταφρονεμένοι πρὸς τούς ὁποίους ἔστερξε, πολλά τῆς ὀφείλουν. Οἱ προσευχές τους θά εἶναι ἡ πιό δροσερή αὔρα γιά τήν ψυχή της στά οὐράνια δώματα.

Ὅλοι οἱ πολλαπλῶς εὐεργετηθέντες στήν Ἑλλάδα, τήν Ἀφρική, τήν Ἀσία, τήν Νέα Ζηλανδία καί τήν Νότια Ἀμερική θά ἀπευθύνουν πάντα θερμές προσευχές γιά τήν αἰώνια ἀνάπαυσί της.

Ἡ σεβαστή καί ἀγαπητή κυρία Μαίρη ἔχοντας πλέον στά χεῖρα της τούς ἀγῶνες γιά τήν πίστι καί τίς καλοσύνες πρὸς τούς ἀνθρώπους, πέρασε μέ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου στήν αἰωνιότητα.

Ἐκεῖ θά ἀγάλλεται στήν κοινωνία τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων. Θά χαίρεται τό ἀνέσπερο Φῶς. Θά δοξάζη τόν «Δείξαντα τό Φῶς».

Ἐμεῖς εὐγνώμονες κρατᾶμε μέσα μας γιά πάντα τή μορφή καί τό παράδειγμά της ὡς δέικτη πορείας πρὸς τόν Οὐρανό.

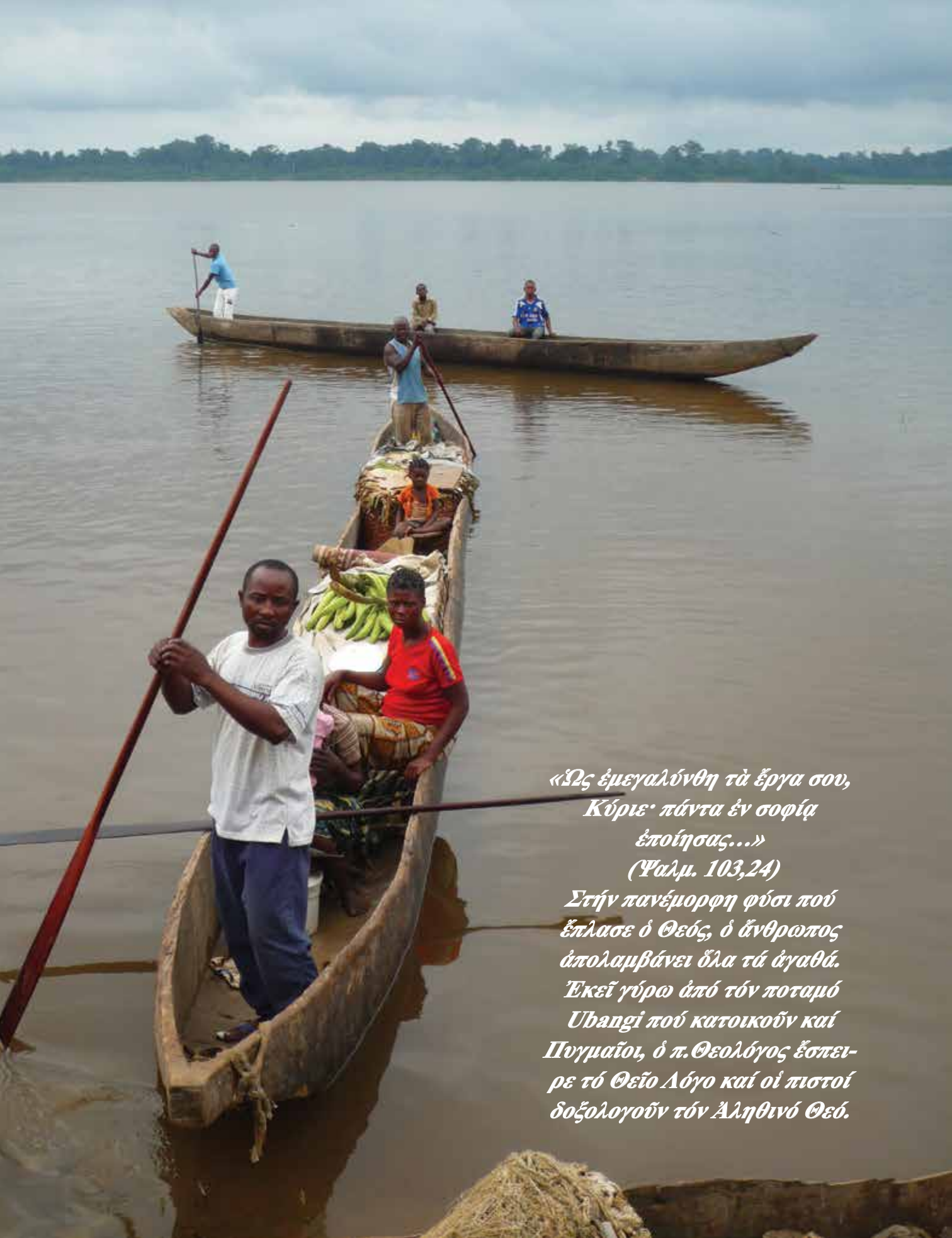
Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιολέβαστη ἐν Χριστῷ ἀδελφή μας.

Αἰωνία ἡ μνήμη. Αἰωνία ἡ μνήμη.»

Νικόλαος Μ. Σίμος

Ἡ ἀείμνηστη Μαίρη Καραχάλιου μέ τό Δ.Σ. τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» καί τόν μακαριστό Μητροπολίτη Πενταπόλεως π. Ἰγνάτιο στήν τελευταία ἐπίσκεψί του στήν Πάτρα.

*«Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας...»*

(Ψαλμ. 103,24)

*Στὴν πανέμορφη φύσι πού
ἔπλασε ὁ Θεός, ὁ ἄνθρωπος
ἀπολαμβάνει ὅλα τὰ ἀγαθὰ.
Ἐκεῖ γύρω ἀπὸ τὸν ποταμὸ
Ubangi πού κατοικοῦν καὶ
Πυγμαῖοι, ὁ π.Θεολόγος ἔσπει-
ρε τὸ Θεῖο Λόγο καὶ οἱ πιστοὶ
δοξολογοῦν τὸν Ἀληθινὸ Θεό.*